

RESSÒ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 3, Núm. 21 - Juliol 90 - 200 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

- Quin serà el futur de la Plaça de Ca'n Pere Ignasi.
- Bona notícia: La guia de carrers de Campos.
- Seguim amb el concurs RESSÒ: 10.000 Ptes. en premis.
- Nova secció fotogràfica: Campos ahir i avui.
- Call Vermell Ràdio Viu !
- Debat Autodeterminació.

RESSÒ

Revista mensual
ANY 3
Juliol 1990

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

COL·LABORADORS:

Pere Adrover
Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Damià Andreu Verger
Toni Amengual
Pilar Cerezuela
Flo Combis
Sebastià Covas
Joana Dora
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Cosme Mas
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Pep Barón
Monserrat Alcaraz
Antoni Ginard
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
200 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A **ADROVER - CAMPOS**
Tel. 65.02.02

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

PASTISSERIES
Pomar
CASA FUNDADA EL 1902

Carrer Plaça, 20-22 • Tels. 65.06.06 - 65.08.76
07630 CAMPOS
Carrer Manacor, 3 • Tel. 46.79.51
07006 PALMA DE MALLORCA

ADIDAS • NEW BALANCE • KAPPA
REEBOK • ELLESSE • UMBRO
QUINKSILVER • ANZI BESSON
LE COQ SPORTIF

SPORTS CAMPOS

Avda. de de Verge, s/n. • Tel. 65.20.69
07630 CAMPOS

BASES DEL CONCURS RESSÒ:

- 1.- Cada exemplar de RESSÒ està enumerat a la part superior dreta d'aquesta pàgina.
- 2.- Dia 7 d'Agost farem un sorteig davant notari i donarem a conèixer el número guanyador amb l'edició de RESSÒ del mes d'Agost.
- 3.- La persona que tenguí la revista amb el número premiat, tindrà dret a 10.000 pessetes en productes dels dos comerços anunciats a aquesta pàgina.
- 4.- El guanyador haurà de presentar l'exemplar de RESSÒ amb el número premiat al Bar Turisme (Plaça dels Tres Molins) abans de dia 7 de Setembre.
- 5.- Si, per qualsevol motiu, no compareix el guanyador, repetirem el sorteig amb els mateixos comerços.

El sorteig fet dia 3 de juliol va donar guanyador el:

N.º **057**

Per tant, el posseïdor de l'exemplar de RESSÒ edició de Juny (N.º 20) marcat amb aquest número pot passar pel BAR TURISME, Plaça dels Tres Molins a recollir el premi. El RESSÒ premiat s'ha de presentar abans de dia 10 d'Agost.

Portada: Fotos: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

TOTS ANAM DINS LA MATEIXA BARCA

Viure a un poblet com Campos té molts d'avantatges, però també té inconvenients. Un d'aquests és el risc de viure aïllats, desconnectats, al marge, ignorants, en una paraula **insensibles** a la situació dramàtica del nostre Planeta. Un Planeta que ens pot semblar immensament gran, però que de cada vegada és una barqueta més menuda. Una barqueta que cada 24 hores rep mig milió de nous passatgers, tants com infants neixen en aquest espai de temps.

I dins aquesta petita pastera hi navegam els campaners, els australians, els argentins, els cambruners, els vietnamesos i tantes altres races que componen aquesta civilització que aviat entrarà - Com? - dins el segle vint-i-ú.

Som a mitjan any 1990 i la nostra situació econòmica no és tan optimista com fa vint anys. Tot i que això ha de ser motiu de preocupació i que hem de dedicar els nostres esforços a sortir del clot on ens hem aficat, hi ha problemes que demanen una atenció molt més urgentment que la salut de la nostra economia. L'enemic número 1 de Campos, de Mallorca, de les Illes Balears, de la Mediterrània, d'Europa, de tota la Terra és la mala salut de l'**ENTORN**. Això que feia riure fa vint anys, l'Ecologia, avui en dia és com una gran llosa que està a punt de caure i esclafar tot el que trobi davall seu.

Des de RESSÒ no volem fer por ni alarmar a ningú. Però tampoc volem quedar muts si només fa uns mesos a 200 quilòmetres de Campos, una

central nuclear (Vandellòs) va estar a punt de provocar el txernòbil mediterrani. Tampoc no volem tancar els ulls a la crisi d'energia elèctrica a Mallorca. Que no ho veis que s'Estalella acabarà essent una nova Central termoelèctrica? Però sabem qui serà el responsable d'això? GESA? Clar que no! Els mallorquins i els residents a Mallorca que tuden quantitats monstruoses d'electricitat i que deixen, així, la porta oberta perquè GESA, o el qui sigui, tenguí raó i arguments per demanar que un altre tros de Mallorca es sacrifici en bé "del progrés". Quin progrés? El mateix progrés que duu a milers d'estrangers a fugir dels ambients insuperables dels seus països per refugiar-se al paradís de Mallorca?.

No, campaners, així no anam. No sabem amb què jugam. I el millor que podríem fer és dedicar un poc de temps a informar-nos de com podem aturar aquest futur tan negre que ja no es pot amagar per més temps . . .

Joieria - Relotgeria

SANT JULIÀ

Joies *Fuscai*

C/. A. Vives, 26

Tel. 65.11.70

CAMPOS

FLO
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

**HOMES
I
DONES**

TRACTAMENT
D'ACNÉ JUVENIL

Carrer Nou, 53 - Tel. 65.08.25
07630 CAMPOS

**COMPRA VENDA
COTXES D'OCASIÓ**

TOMÀS RIGO VICENS

Nunyo Sans, 26
Tel. 65.24.22

Part.: Tel. 65.05.39
07630 CAMPOS

Lletres a la tieta

Campos, juliol '90

Benvolguda tieta: rebeu aquesta amb els meus desitjos renovats de salut i benestar.

No sé si trobareu el paper humit, són els regalims de suor que em davallen pel braç, i és que fa una calorota molt mala d'aguantar, una basca que s'aferra a la pell i et lleva les poques ganes que puguis tenir de fer qualche cosa, per exemple de collir tàperes, encara que no sé si és la xafacor o el llastimós preu que duen. Fa pena recórrer qualsevol dels camins de foravila, de deu trossos, nou sense collir i no sé com encara hi ha ningú que en cull cap.

L'altre dia vaig anar un poc per enmig i una conversa, al respecte, em va fer pensar un poc:

- tant de parlar de "xiringuitos" i de la vorera de mar, i a tu que te n'arriba cap centim? N'hi ha un parell que s'inflen, però per els altres un cop a la barra. Amb les tàperes n'entraven de valent de duros, i llavors que eren d'aquells gastadors.

- com els altres!

- pots pensar com els altres! et puc assegurar que la baixada més grossa del meu negoci va ser l'any que les tàperes començaren a anar regalades, i encara dura.

- i no serà que tens molta més competència?

- tantes com n'han obertes n'han tancades. Saps que ho era de guapo arribar a la vila amb un parell de mils dins el paner. El temps que esperaven ja s'empassolaven un polo i llavors no demanaven res que valia, eren temps de messes i no es podia mirar prim "pesa-me'n tres quilos d'aquestes tomàtiques, i un parell de pomes - tria les grosses- i dues llaunes de tonyina, no serà tan eixut el trampó, i mitja dotzena de cervesetes . . .

- no fotis que la gent ara també beu i menja.

- si, però ara els duen del raconet i dins la cartera, i fa versa treure'ls. Abans veies el manat dins la mà, gastaven la meitat més i encara en sobraven. en començar a veure que miren els preus, li pots posar morta! no n'hi havia cap de padrina que no se'n dugués una bossa de patates i tres punyeteries per els néts, ara no ho veus això.

- i tu què hauries fet per arreglar-ho?

- Com a mínim voler saber que putes passava. No en sents cap que digui el mateix. Com que d'això no en poden desferrar res!

La cosa no va acabar aquí, però com a mostra ja n'hi ha prou, i jo que duia un poc de pressa vaig partir. Anava a pagar les contribucions, i, com sempre, eren els darrers dies, no valia badar.

Davant aquell tasser me'n vaig adonar de la poca cosa que som, quan em va tocar a mi tot va ser cas:

- què tal els al.lots i la dona? i ton pare? vaig veure que encara marxa!

Mentretant, i com aquell que no hi és, et preparen la recepta, te l'enfloquen pels nassos, i acte seguit comencen a fer cas al que et ve darrera.

Vaig sortir al carrer amb més consciència ciutadana que mai. Ullada a la Torre de Can Cos (no és el que era). Mir cap a la sala i allargada de morros i capadetes. Però llavors vaig prendre cap a la plaça de Can Pere Ignasi i ja em va saber greu haver-me posat les sandàlies noves; puig dins el cotxe i per poc no travel amb els fils del cassette, que em robaren fa unes setmanes i encara duc talment. A davant can Mitxo hi havia trui, atur el cotxe a la plaça dels tres molins (vaja un altre desert!) i me n'hi vaig. No res -em diuen- entraren lladres la nit passada i ara fan recompte d'allò que se'n dugueren. Pas pel carrer Provença i em trob amb una dona que cercava una síndria, que li havia caigut del "portabultos", per dins aquelles herbotes, (encara la deu cercar). Excursió cap a la Ràpita sense massa dificultats; al Club Nàutic torn sentir parlar del lladrum i cansat de desastres prenc cap a veure si devers allà dalt hi ha res de nou, amb tan mala sort que a un carrer mig descloscat em carreg un amortiguador del cotxe. La madona de davant em diu que no som el primer, que l'altre vespre un hi va rebentar una roda, i sense llanterneta va haver d'anar a baratar-la al carrer de davant, on fins i tot va poder veure, que amb aquella farolada, algú intentava posar-se moreno, i jo aquí no puc amollar mai el gaiato.

És veritat que entre el que us he comptat i les contribucions no hi ha res a veure, pagam l'impost de circulació i fotem el cotxe qual el tenim aturat, pagam pel portal i el que ens manllevem és el que tenim dins la casa, pagam pels mostradors i els hem de fer embarrar, enllumenat públic en pagam tots però ningú no ens priva d'anar a seure a la fresca allà on hi ha claror.

Qui no es conforma és per que no vol: En bossot, per exemple, es passeja amb uns dallons que no cabrien damunt una camilla, sabeu que ho és de guapo menjar peix sense remullar-se el cul.

Adéu tieta, en tornar-hi ja serem a la mare de Déu d'Agost. Besades del nebot i a reveure!

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE

* Us pensàveu que aquesta secció havia desaparegut?

* Idò no, ja tornam a ser aquí, amb més collons que abans.

* Hi ha homes, homoniquets i càgules merdançanes.

* Aquí no li agradi que no en mengi! Va dir un polític campaner.

* L'Ajuntament convoca oposicions i llavors no té . . .

* AGAMA ampliarà capital, a darrers de juny hi va haver Juntres Generals Ordinària i Extraordinària. Els pagesos pareix que han avalat amb producció la Indústria. Cap a on anirà això?

* Acabarà l'Ajuntament les obres de la Residència per la Mare de Déu d'Agost?

* I les de la pròpia seu de l'Ajuntament a Plaça? - Vau fer un bon pagat a la torre de Ca'n Cos.

* Ha sortit a concurs d'idees la Plaça de Ca'n Pere Ignasi, per entendre'ns, com acabarà això?

* El PSM demana al Govern pels Plans Especials de diverses Zones Naturals de Mallorca -entre elles les del Trenc-.

* Era ben hora.

* A aquest "Cap de Soplete" no l'interessa la protecció d'aquesta àrea.

* S'interroga el Govern Balear sobre la problemàtica dels incendis forestals i sobre la gestió de SEFOBASA i IFE-BAL. Aquestes Empreses Públiques pareix que tenen problemes. (La pesseta fa fer coses).

* El Govern Balear anirà a la EXPO de SIVILLA.

* Els Consells Insulars volen més competències.

* L'OCB Campos ha estat cridada per participar en les Festes d'Agost. La Junta Directiva es reuneix dia 4 de Juli i dia 6 amb altres Entitats i Ajuntament. Ja vos contarem!

* El Club d'Ultralleugers va tenir problemes amb Aviació Civil.

* Call Vermell Ràdio torna a emetre; hi ha programes que prometen ser interessants.

* Àmplia oferta esportiva d'estiu a Campos. Qui no en pren és que no en vol.

* Moviments pre-electorals a Campos: molt de renou i poques nous.

* Campos és un dels pocs pobles de tota Mallorca que no compta amb Servei

d'Ajuda domiciliària en Conveni amb INSERSO. Per què?

* En el temps que som, encara veuen poca gent que culli tàperes.

* Segueix havent-hi accidents a la carretera Campos-Llucmajor i Llucmajor-Palma.

* La costa campanera està de gom en gom. Per això tantes rebaxes?

* Dia 29 es va inaugurar el gimnàs del Col·legi Fra Joan Ballester.

* Comencen campanyes d'estiu i altres activitats.

* Cabrera ja és Parc Natural!

* La depuradora de la urbanització DALT DE SA RÀPITA aboca els residus directament dins el Torrent de

Son Catlar.

* Un grup de veïnats de Sa Ràpita han denunciat el fet davant l'Ajuntament més d'una vegada.

* L'Ajuntament no n'ha fet ni cas.

* Els dissabtes la gent que viu per devers plaça no pot dormir perquè hi ha un grupet de joves que es dediquen a pegar crits i fer renou, fins i tot passades les dues de la matinada.

* Analitzant una cançó que parla de figues seques, també parla de dretes, de fam, dones i ninetes. Vegem si arribam a cap conclusió.

* Tenim el nostre terme fotografiat des de 600 quilòmetres enlaire.

FUNERÀRIA MESQUIDA

Telèfon cotxe 908-142180

C/. B. Ballester, 7
Tel. 65.10.87 - 07630 CAMPOS

C/. Sirena, 11 - Tel. 64.01.69
07639 Sa Ràpita

S'elàstic

Club Gimnàstic

- * KARATE-DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀSTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS (de 7 a 12 anys)

* PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ

* GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA PER A LA TERCERA EDAT

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/. Àfrica, s/n. - Campos

CARTES DELS LECTORS

Trescant, trescant, vaig arribar al camí que duu a la platja de Ses Covetes i, atret per l'olor del sexe femení que abunda per aquests indrets, m'hi vaig dirigir. Després de nedar i de veure meravelles femenines em vaig trobar dues senyals que prohibien tornar per on havia vingut " ; La leche con el ayuntamiento ! " exclamà un foraster que anava amb motoret i que s'havia

d'aventurar quasi sense benzina per un camí que no coneixia i que no sabia on el duria.

Aquesta nova guille-mada, poc encertada, em va costar la cita i . . . , de conya tu!

Vatuadell Guillem! No hagués estat millor netejar les dues platges (que fan oi) i posar un parell de parells de pape-reres a la Vila?

Club il.legal de fans d'en Guillem i d'en Tià.

S'EIXAM JA ÉS FAMÓS A TOT L'ESTAT

S'Eixam s'està conver-tint en el símbol de Campos més conegut a tota Mallorca i, darrerament, ja a tot l'Estat. El motiu ha estat l'enregistra-ment del disc de rap "DIFA-CIL RAP" del grup Bravo and DJ'S, a la portada del qual figura un primer pla de la façana de S'Eixam, mentre que a l'interior es poden veure fo-tografies de l'ambient de la discoteca.

En Guillem és un dels promotors del disc i s'ha encarregat, com es pot supo-

sar, de subvencionar la porta-da.

El disc està realitzat pels disc-jockeys Paco Bravo i Joe Rosario i el teclista Sebastián Teclas i ja ha venut més de 40.000 exemplars, i es troba, a hores d'ara, als pri-mers llocs de la llista dels Quaranta Principals.

Des de RESSÒ ani-mam en Guillem perquè continui promocionant el nostre poble.

Jaume Lladó.

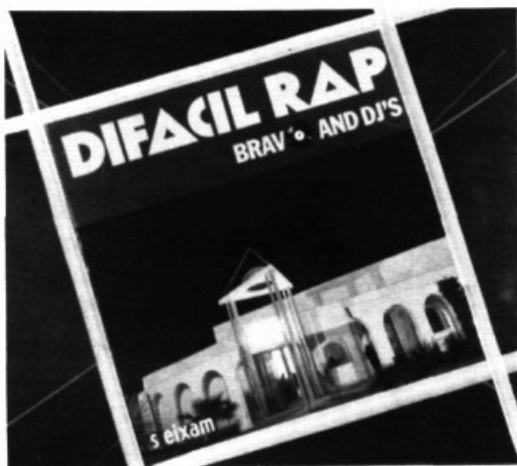

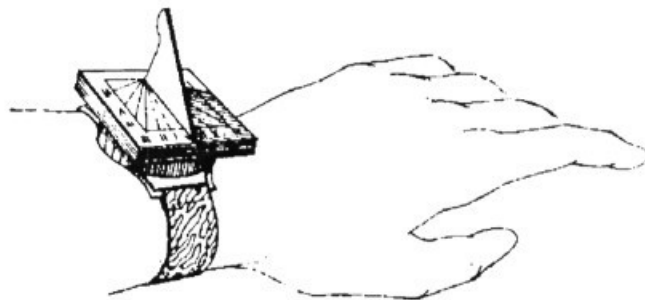
FOTO VIDAL

ELS INVENTS DE RESSÒ

Aquest mes oferim una primícia de la rellotgeria. Es tracta d'un model molt indicat per a tothom que hagi d'estar per enmig les hores de sol (collint tàperes, tomant garro-ves o ametles, segant alfals o ajagut de panxa al sol a una de les nostres brutíssimes

platges). Està garantitzat contra la humitat (suor de la pell, esquitxos de la mar) i és molt resistent al mal temps. Així i tot no és gaire recomanable si el dia està un poc ennigulat . . .

I el mes que ve, un altre invent de Ressò!

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

***VACUNES**

***RAIGS X**

***CIRUGIA**

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

CLUB D' ESPLAI PARROQUIAL CAMPOS

Quasi no te n'adones i el temps corre, i d'allò que hi ha més dies que llagonisses en tenim qualche dubte. Això ens ha passat als monitors del Club d'Esplai, al llarg d'aquest curs 89-90. Per diversos motius, les activitats que hem organitzat durant aquest curs no han estat totes les que hauríem desitjat. Un dels motius, l'obra que ha realitzat l'Ajuntament al local, per tal d'adobar les teulades, que eren la creu dels monitors i de l'equip de Call Vermell Ràdio quan plovia.

Però el motiu més important ha estat que nou de nosaltres (Miquela Mas, Aina Maria Lladonet, Antoni Burguera, Antoni Roig, Margalida Ripoll, Antònia Juan, Pere Lladonet, Maria Àngels Sánchez i Josep Olivares) hem fet un curs de monitors a l'Escola d'Esplai del G.D.E.M., que ha durat de l'octubre fins a l'abril.

Malgrataixò, devers el

Novembre férem el concert infantil de Santa Cecília, per Nadal el concurs de Betlems i participàrem a la tasca de fer les carrosses dels Reis. I fórem, també, a l'organització de les Corregudes de Sant Antoni i a la Rua. Des de fa quasi dos mesos obrim el Club, el dissabte al matí, a tots els infants que vulguin venir a divertir-se amb nosaltres. La darrera sortida que hem fet ha estat la visita de l'exposició itinerant de Barcelona 92, a la qual (diguem que per manca de coordinació entre els organitzadors de l'exposició i la Direcció General de Joventut, hi haguérem d'anar, cul batut i cara alegre, dues vegades, perquè la primera, quan fórem al portal, no hi vàrem poder entrar.

A més d'aquestes activitats, dia vint-i-nou d'abril es dugué a terme, sota el lema "Ajuda'm, et necessiti!", a Campos i a Ses Covetes-Es

Trenc, la Diada de l'Esplai de Mallorca - G.D.E.M., que és la federació a la qual pertany el nostre club. Enguany la diada estava orientada cap a la reivindicació de la conservació de la natura, i el seu objectiu era que els participants s'adonassin de la necessitat de protegir els pocs espais naturals que queden verges, i que es trasmetés aquest missatge a la resta de la societat de l'illa.

El programa de la Diada començava a les 10.00h. al camp de futbol vell del nostre poble, on es donà la benvinguda a tots els Clubs participants. Després, fins a les 13.00h., es repartiren els al.lots per edats a les places de la Creu, del Pou Nou i de can Pere Ignasi, i es feren uns recorreguts per llocs relacionats amb el tema de la Diada. Finalitzada això, es va partir cap a Ses Covetes, on es féu una pregària, es dinà, per passar

després a la Fira-Mostra, en la qual els clubs donaven a conèixer les seves activitats. Acabàrem amb una neteja a la platja d'Es Trenc, per tal de posar en pràctica la intenció de la diada, i amb la cloenda, amb el lliurament d'un record a tots els clubs i a l'Ajuntament per la seva col.laboració.

Per acabar aquesta petita crònica, només ens queda anunciar que ja estam preparant el Campament de Cala Murta '90, que serà del 15 al 21 de juliol. Us hi podeu inscriure el dilluns, dimecres i divendres de 19 a 20h., del primer al 15 de juny, al Club, tots els que tengueu entre 8 i 13 anys.

A reveure, i recordau que us esperam cada dissabte al matí al Club, i també a Cala Murta.

**CLUB D' ESPLAI
PARROQUIAL CAMPOS**

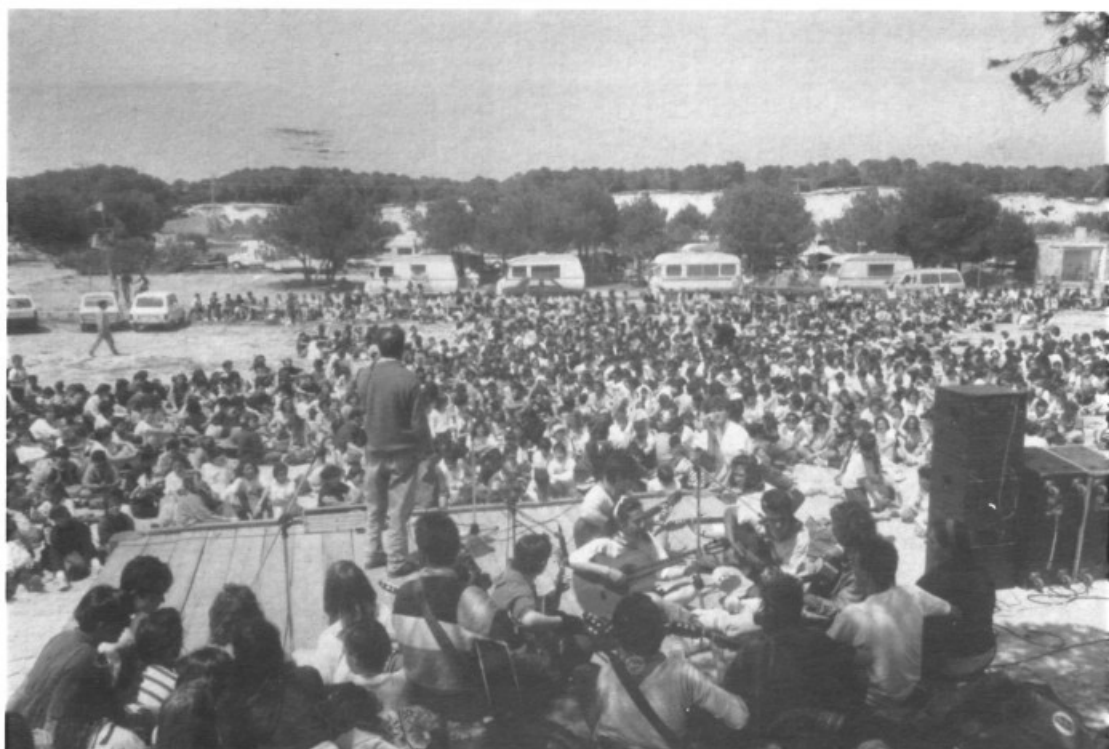

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

**D
I
A
D
A
'90**

ALGUNES IDEES I ALTRES CONSIDERACIONS SOBRE L'ORDENACIÓ DE LA PLAÇA DE CA'N PERE IGNASI.

L'Ajuntament de Campos ha convocat un concurs d'idees, entre els arquitectes col·legiats en el C.O.A.B., per a l'ordenació de la plaça de Ca'n Pere Ignasi. Es dona a entendre a les bases del concurs que es desenvoluparà com a projecte el treball premiat en primer lloc, sempre que l'Ajuntament l'estimi convenient i si a criteri del jurat té un nivell acceptable.

El jurat estarà compost pels següents membres: El Batlle de Campos, com a President.

El regidor d'Urbanisme de Campos.

Un arquitecte representant del Col·legi d'Arquitectes.

Un arquitecte representant dels concursants escollit entre ells.

Un arquitecte de reconeguda vàlua professional a triar entre ells.

Exercirà com a secretari, sense veu ni vot, el secretari de l'Ajuntament de Campos.

Amb motiu d'aquest concurs hem pensat que seria important conèixer l'opinió de la gent de Campos, referint-nos a les possibilitats que dona un espai de més de 1.800 m² en el centre del poble.

Per això hem preparat una enquesta que perfili les qüestions que, en principi, ens han semblat més interessants i que hem dividit en cinc temes:

1r. La casa de Ca'n Pere Ignasi.

2n. La possible ubicació del mercat de verdures.

3r. L'aparcament subterrani.

4rt. Els possibles usat-

ges.

5è. La construcció d'un porxo.

La casa de Ca'n Pere Ignasi és una construcció que data aproximadament del segle XVII, fou donació de Dona Francesca Oliver Gomila a l'Ajuntament de Campos i, com a tal acte, pensam que seria el més congruent incorporar-la a la plaça per formar part d'un cos conjuntat i harmònic amb ella.

És una casa de tipologia rural mallorquina i més concretament de la zona de Campos, on els materials bàsics estan compostos pel fang i la pedra, la terra que conforma el fang és la "terra rossa" que es troba a tota la comarca i de la qual també estan construïdes moltes altres cases del poble, les cobertes són de teula àrab, el marès forma part de les cantonades

i els arcs, així com també es troba a l'ornamentació de les finestres; dues d'elles són d'estil renaixentista. A la façana de ponent es pot veure com part del capell de la casa vessa les aigües a una canal de pedra ubicada sobre els murs de pedra en sec, i l'aboca a una cisterna que es troba a la mateixa façana.

Aquest edifici és un dels protegits per les noves N.N.S.S. de Campos, i això fa pensar que s'haurà de rehabilitar, malgrat el cost econòmic que això suposa, i s'hauran de gestionar i aconseguir el màxim de subvencions possibles i més adients per a tots. Disposar d'una casa com aquesta, rehabilitada pot fer que el nostre poble pugui tenir, per primera vegada, llocs que es poden emprar per cinema-club, sala d'associacions de veïns, culturals, museu d'u-

tensilis del camp i també museu etnològic, seu de campionats d'escacs, sala de conferències, sala de música per a possibles concerts, i moltes altres activitats que fan possible el desenvolupament cultural d'un poble. Tot això sense menysprear els espais que ara es fan servir per als mateixos objectius, però pensam que la diversitat i abundància de llocs com aquests no poden fer mal a ningú, i també creim que és necessari guardar les coses que formen un passat, reconvertint-les cap a un present del que formam part tots nosaltres; almenys que no puguin dir els nostres descendents que, tenint els mitjans per fer-ho, desaprofitarem el moment.

M. F.

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

EL FUTUR DE LA ZONA DE CA'N PERE IGNASI

Els dijous i dissabtes es fa el mercat de verdures a la Plaça de Sa Creu que té una superfície aproximada de 600 m², sabeu que no dóna abast aquest espai i que s'utilitzen els voltants de la placeta i una part del carrer Nuño Sanz, ocasionant problemes de transit i molèsties als veïns que, entre d'altres coses, no poden treure els cotxes de llurs portasses, a més de la manca d'espai, seria convenient pensar en el canvi d'ubicació de l'esmentat mercat, puix un lloc més gran faria que fos atmetent per a tothom i no hi hagués massa queixes. Aquest indret és la plaça de Ca'n Pere Ignasi, d'una cabuda de 1.800 m², on s'hi podrien posar tots els llocs de verdures, queviures i els llocs de venda de roba, descongestionant, al mateix temps, la via d'entrada i creuament del poble que, fins avui dia és la més utilitzada pels cotxes que van a altres pobles, i, a més, la distància amb els comerços més avinents és poc més o manco la mateixa.

Per altre caire, l'ordenació de la plaça crearà la necessitat d'aparcament, ja que, com sabem, aquest lloc s'empra per deixar una gran part dels cotxes en què la gent es trasllada del centre del poble; per això creim que seria imprescindible la construcció d'un aparcament subterrani davall la plaça, però sobretot seria emprat principalment els dies de mercat per les persones que posen els llocs de venda i per la gent que va a comprar. Per això és fàcil pensar que podrien augmentar les vendes a conseqüència de la facilitat de carregar que tendria la gent que ve de fora i, evidentment, la gent d'ací.

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

A la part de migjorn d'aquest indret existeix un rodol d'una superfície de 170 m² que procedeix d'un enderroc, i es veuen unes façanes de corrals que dificulten la integració. Per això seria interessant la construcció d'un porxo de la mateixa superfície anomenada, que es pugui fer servir per tota mena d'activitats que necessitin un indret cobert, però, al mateix temps, obert pels costats i que tendria l'avantatge de ser un lloc recollit. Així mateix, de dia, a l'estiu, seria un bon rodol de bona fresca per la seva ombra i, a la nit, es podrien celebrar representacions teatrals, recitals de cançó i totes les funcions que es puguin pensar per a un espai com aquest.

Quant als possibles usatges de la plaça, creim que una àrea tan gran al centre del poble pot permetre celebrar-hi la major part d'activitats de les festes, com poden ser verbenes, amb molt més espai per a la gent del que tenen les que es fan a la plaça de Sa Creu, així com projeccions de

cinema a l'aire lliure, que ens puguin recordar aquelles que tant hem enyorat de Ca's Marrians, representacions teatrals i altres activitats que poden ser les de cada dia amb bancs, jocs infantils, tot això envoltat d'arbres que facin més agradable l'estança a la plaça que de moment serà la més gran i important del poble.

Crec que fins aquí hem pogut parlar d'algunes de les possibilitats que ofereix l'ordenació de tota la plaça, però hem d'esperar el resultat del concurs d'idees i confiar que el jurat i l'Ajuntament encertin la solució o solucions més profitoses per a tots.

Guillem Mas i Forteza.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

DISTRIBUCIONS

MIQUEL MAIMÓ OLLERS

- Cerveses San Miguel i Kronenbourg
- Llet Agama i Asturiana
- Aigua Font Sorda
- Conserves en general

Santa Bàrbara, 12 - Tels. 65.25.32 - 65.07.38
07630 CAMPOS

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA CONVIDA I REUNEIX LA PREMSA FORANA.

El Molt Honorable Senyor Gabriel Cañellas, el passat 15 de juny, a Sineu, al celler de Ca'n Torelló, va reunir molts dels representants de les revistes de Premsa Forana, reuní acompanyada de bon sopar mallorquí (frit, cabrit i gelat d'ametlla) que es fa cada any i que enguany era el primer per a Ressò. Dos representants de Ressò hi varen esser presents, juntament amb altres, per exemple la veïna "Sa Revista", la de Lluçmajor, de Ca'n Picafort, de S'Arenal, de Capdepera, de Bunyola, de Manacor, de Sant Joan, de Montuïri, de Pollença i d'altres que ara no ens vénen a la memòria. Primer de tot, un deu al Celler. En segon lloc, dir que el fet de veure'ns tants de "periodistes" de Part Forana va ser com un cop de força i ànims per a tots. També ho va ser rebre les corresponents subvencions atorgades pel Govern de les Illes Balears. El Molt Honorable Sr. President va tenir, com cada any, la deferència de convidar i, a la vegada, oferir-se a respondre les preguntes que li vulguessin fer. La major part de preguntes anaren de cap als temes urbanístics i ecològics: el Port Esportiu de la Colònia de Sant Pere, S'Estalella, Montblanc, S'Estremera, els camps de golf, la Marina de Calvià, la disciplina urbanística. En tots aquests casos el president Cañellas va fer ús

d'un llenguatge planer, senzill per argumentar que els ecologistes van massa enfora en els seus plantejaments des d'un punt de vista econòmic liberal. Així i tot sempre va procurar sintonitzar amb els desitjos, cada cop més populars, de respectar tot "allò que és possible sense fer malbé drets adquirits" (la frase és nostra). Així i tot, respecte dels camps de golf del Salobrar-Trenc i Punta de n'Amer va dir que està disposat a què no es permetin, encara que "un camp de golf no empitjoraria en absolut i ajudaria a conservar". Però el President va dir que no està disposat a demagògies dels partits contraris. Sobre la Disciplina Urbanística va dir que era responsabilitat dels Consells Insulars. De S'Estremera va dir que podíem estar tranquils, que no autoritzaria la pedrera i aquí va esmentar, de passada, les malifetes del paisatge del PSOE a València, deixant entreveure un cert combat polític, la qual cosa també va succeir quan va ser qüestionat sobre la Marina de Calvià on hi manquen Estudis d'impacte ambiental.

Una altra qüestió provinent de S'Arenal, en torn al tema dels immigrants, va ser molt hàbilment obviada pel President, sense fer-ne cap pronunciament.

La qüestió campanera, que creim que no podia ser altra, va anar entorn al problema de la comercialització de la llet d'AGAMA. El President va recórrer a certs tòpics -més o manco admesos-: l'individualisme del pagès, la manca de professionalització, la seva desconfiança cap al

comercialitzador, etc. Va pregonar una opció professionalitzada per comercialitzar qualsevol producte agrari i, pel que fa a la llet, va assenyalat que veia bé que els pagesos prenguessin part a AGAMA donant-li suport, ja que si no eren els de fora els que governarien el mercat. Esmentà que el problema d'AGAMA era fonamentalment de gestió. Va dir que Europa era també, avui, un problema per resoldre. Segons el President el que és impossible és mentalitzar els pagesos que uns especialistes en comercialització guanyin més que ells.

Un altre punt interessant de la roda de premsa fou el tema de les competències, concretament de les d'educa-

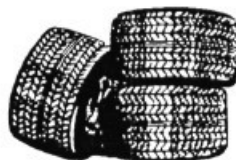
ció. Aquí va carregar les culpes a Madrid que s'ha tancat de banda i no vol amollar cap competència.

El President va saber sempre molt bé on era i amb qui tractava, va sintonitzar, almanco verbalment, amb les preocupacions de la Part Forana.

Finalment va encoratjar la Premsa Forana i va oferir els Serveis de Premsa del Govern Balear. El President de l'Associació de Premsa Forana va agrair molt el gest i l'amabilitat del Sr. President.

Nosaltres hi afegim, per molts d'anys!

Redacció.

**TALLER
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS**

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
FIRESTONE
I
DUNLOP

VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS

Carrer Victòria, 57

CAMPOS

L'OBRA CULTURAL BALEAR INFORMA

Divendres 29 de juny, la Delegació de l'OCB de CAMPOS va oferir, a nivell popular, la seva primera activitat de l'any, després de consolidar la base, la Junta Directiva i el Projecte d'Activitats -ja presentat a l'Ajuntament-. Aquesta primera Activitat va ser la presentació pública i gratuïta del vídeo "MALLORCA, ILLA MEDITERRÀNIA", sobre la nostra història, geografia, folklore, costums, feines de la pagesia,

productes del camp mallorquí i qüestions etnogràfiques i etnològiques. Va ser presentat pel mateix productor, en Mateu Galmés, home preocupat per tot allò que representa cultura popular i història de Mallorca. L'OCB de CAMPOS vol afavorir la seva difusió al màxim. La cinta de vídeo val 3.000 ptes. El marc on varem fer aquesta activitat va ser la Sala de Cultura de SA NOSTRA, entitat que, en tot moment, col·labora en la

cultura i amb els qui demanen un suport, suport que, de vegades no trobam a d'altres entitats o institucions públiques. Al marge d'això, l'OCB havia presentat una proposta molt ben estudiada i bastant ambiciosa, en el sentit positiu d'aquesta paraula, per col·laborar en l'edició d'enguany de les festes d'Agost. La resposta del nostre Ajuntament ha seguit la tònica habitual: "No interessa", el programa el seguirem fent com

cada any. Per tant, ens estam plantejant altres activitats, dues tenen especial relleu: el Cine-Club o Cine-Forum i una exposició de Fotografia Històrica. Esperam la col·laboració de tots. I aprofitam l'avinentsa per convidar la gent a fer-se soci.

En tot cas, BON ESTIU A TOTHOM!

La Junta Directiva.

**L'OCB
DELEGACIÓ
DE CAMPOS
VOL MANIFESTAR ALS
SOCIS, ALS LECTORS DE
"RESSÒ" I AL PÚBLIC EN
GENERAL EL SEGÜENT:**

1. L'OCB de Campos vol participar de la vida cultural i pública del Poble defugint qualsevol qüestió partidista, sempre defensant els objectius inserits als Estatuts.

2. L'OCB-Campos no neix per destorbar ningú ni per fer ombra a cap tipus de grup ni associació, sinó per defensar i dur a terme els seus objectius a nivell local, amb vocació plena d'entitat cultural, plural i que viu el temps actual.

3. Al marge d'això, l'OCB DE CAMPOS reconeix el just valor de tots els grups establerts i, en la mesura que sia possible, vol establir una col·laboració efectiva amb ells.

**UNA BONA NOTÍCIA:
La guia de carrers i
de professionals
de Campos.**

Devers l'octubre Ressò té previst de publicar una guia de carrers de Campos. Constarà d'un pla del nostre poble acompanyat d'un llistat de tots els nous dels carrers camperans.

Dins la mateixa guia de carrers hi haurà una relació de tots els professionals de Campos ordenats per activitats (mestres d'obres, botiguers, carnisers, fusters, mecànics, electricistes, llanterners, ferrers, cafès i bars, etc., etc.).

Des de RESSÒ demanam la vostra col·laboració per poder realitzar aquest projecte que creim que serà únic a Mallorca. Tots els professionals de Campos sereu visitats per demanar-vos la vostra col·laboració i esperam que voldreu dedicar uns minuts als joves que vos visitaran en nom de RESSÒ.

**Per
Sebastià Moranta Mas.**

Els dies 28, 29, i 30 del mes passat el "Grup de teatre Antics Alumnes del col·legi Fra Joan Ballester" representà, al nostre Teatre Municipal, l'obra de teatre d'en Pere Capellà "Sa madona duu es maneig", amb una assistència de públic molt considerable.

En primer lloc, és motiu de felicitació per a tots els campaners el fet que, dins les activitats culturals del nostre poble - durant molts anys gairebé mortes però avui, sortosament, en una trajectòria clarament ascendent que ens transmet una innegable sensació d'optimisme- hi podem comptar la tasca admirable d'una agrupació teatral relativament novella, la creació de la qual fou objecta d'alegria per a molta gent i que tingué ressonància, en el seu moment, entre els mitjans de comunicació locals. Si a tot això hi afegim que els components del grup són joves d'edats que van dels catorze als disset - fora algunes excepcions -, tots ells antics alumnes del nostre Col·legi "Fra Joan Ballester" i amb les úniques intencions pràctiques d'assajar i representar cada cert temps una peça teatral de caire popular, desenfadada i assequible per a tothom, dins un ambient de companyonia entre ells i sense rebre cap compensació econòmica, és més que obligat, crec jo, el reconeixement general vers tants esforços i tantes hores de treball

" SA MADONA DUU ES MANEIG "

que, d'altra banda probablement mai no seran com pertocaria; dissortadament sol succeir moltes vegades així.

"Sa madona duu es maneig" és una comèdia populista, en tres actes, que ens trasllada a una típica possessió mallorquina de la classe rural mitjana. Som als anys quaranta, a la posguerra; corren temps difícils i les paraules contraban i "estraparlo" són comunes a tothom. L'amo del casal, de nom Pere Antoni, rep la major part de la comicitat que l'autor vessà sobre els diferents personatges; és un pagès típic, impulsiu i algunes vegades ingenu fins a l'absurd, preocupat pel fet que els carregaments de tabac provinents de l'exterior arribin a bon port i perquè el govern franquista no descobreixi les irregularitats dels seus negocis; qualsevol soroll estrany pot suggerir l'arribada de la presó. La seva esposa és na Margalida, i, entre ambdós, s'intercanvien gradualment el protagonisme de la funció. Na Margalida és una dona de mitjana edat, d'aquelles a qui els agrada molt que tot es faci segons la seva voluntat; d'altra banda, no té altra opció: en Pere està massa atabalat amb els seus negocis com per haver de preocupar-se més encara pel bon funcionament de l'estructura de la possessió. Madòbet, la padrina de la casa, és la típica mare de família d'edat avançada al voltant de la qual, gira bona part de l'acció. els altres personatges actuen sempre condicionats per l'acció principal, o sigui, els negocis il·legals d'en Pere Antoni i l'actitud que adopta na Margalida vers el seu marit i la família.

El repartiment fou el següent:

Pere Antoni (Guillem Ginard); Margalida (Margalida Lladó); Bet (Catalina Lladó); Joanaina (Maria Elena Oliver); Teresa (Mª Apol·lònia Bonet); Ramon (Joan Antoni Mercadal); Felip (Pere Batle); Pau (Onofre Mas); Tomeu (Joana Obrador); Fernando (Joan Porquer); Don Miquel (Pep Monserrat); Gabriel (Joana Ballester); Pilín (Mª Mercè Enrique); es Porquer (Damià Mulet); en Miquel de Sòller (Sebastià Rigo) i Gaspar (Joan Mas).

Encara que la representació fou en termes generals realment bona, enriquida amb alguns moments d'improvisació que no minven en absolut l'atracció de l'obra, i que fins i tot són d'agrair, crec que hauríem de destacar una sèrie d'elements a la vista de tot el públic assistent:

En primer lloc, la gran actuació (extraordinària, diria jo, si tenim en compte el caràcter de joves afeccionats) dels dos actors principals. En Guillem Ginard, com prou bé sabem els qui tenim el gust de conèixer-lo, és una persona amb unes facultats innates per a la dramatització, d'un gran sentit de l'humor i amb una facilitat admirable per transmetre tota aquesta comicitat i alegria que porta dins; tot això, sens dubte, influí més que cap altra cosa en la seva representació, fent que la sala esclatés en rialles en més d'una ocasió - i recordant precisament la figura d'en Xesc Forteza, que oferí aquesta mateixa obra a Campos fa ja uns quants anys.

Na Margalida Lladó, encarnant la madona de la casa,

no estigué menys esplèndida en el lloc que li pertocava; des del primer moment anà exterioritzant una gran naturalitat, desenganxant magistralment les frases del seu llarg paper, com si estigués plenament identificada amb el personatge. Els altres papers, més curts, varen servir per demostrar una gran facilitat interpretativa de tots els actors que van intervenir, fet que no hem de passar per alt de cap manera; seria una llàstima que tot el que s'ha fet fins ara no tingués continuïtat degut a la indiferència del poble campaner.

Un altre aspecte excel·lent, ja per acabar, fou el decorat, els tres actes tenen lloc dins la mateixa habitació, i, per tant, la decoració és sempre la mateixa (amb alguns petits canvis). La preparació d'un sol decorat, segurament, fou determinant a l'hora d'aconseguir un bon treball; en qualsevol cas, la feina feta és a la vista de tots i és innegable l'elevat grau de perfecció assolit per aquest cantó. tot recordava veritablement l'interior d'una casa de camp del pla mallorquí.

Finalment resta dir que l'equip tècnic és integrat per Coloma Sánchez, Margalida Bennàsar, Margalida Julià, Mateu J. Oliver, Toni M. Bonet i Joan Porquer. La seva tasca tal vegada no es vegi, però és meritòria com la dels que, sobre l'escenari del Teatre Municipal, ens feren passar entretinguda i alegre una vetlada de juny.

Que no sigui la darrera.

La llengua
feina
de tots

AGRICULTURA ECOLÒGICA

ORÍGENS

L'agricultura ecològica neix quan es comencen a observar els errors de l'agricultura intensiva. Persones que treballen la terra o en relació a ella - agricultors, agrònoms, biòlegs, microbiòlegs - veuen i reconeixen els efectes destructius d'unes pràctiques que maten la terra i creen una forta dependència de productes externs al camp. Són persones conscients, que no consideren la natura com un enemic al qual dominar, sinó que la converteixen en la seva aliada més gran. Així doncs, l'agricultor ecològic entén la vida com un tot, coneix i estima la seva terra i la respecta com es respecta a ell mateix: sap el que fa i ho fa bé. La seva tasca és plena de sentit, amb ella aconsegueix una terra fèrtil i unes plantes sanes que produeixen aliments gustosos i sans.

MITJANS

L'agricultura ecològica es basa, sobretot, en el manteniment de la fertilitat de la terra afavorint la formació d'humus. Per aconseguir-lo s'ampara en diverses tècniques. Podríem anomenar en primer lloc la rotació de cultius segons els elements que les plantes prenen o deixen a la terra i que ajuda a trencar els cicles de les plagues. També és important no alterar l'estructura de la terra, ja que només la capa superior és fèrtil. Per això, la terra s'ha de remoure sense capgirar-la mitjançant eines lleugeres i que no la voltegin. Així evitem també fer pujar a la superfície llavors de plantes que estaven en estat latent en capes més profundes.

Cobrir la terra amb

palla, altres restes orgànics o, fins i tot, amb pedres ens ajuda a mantenir la humitat (molt important en un clima on l'evaporació és més gran que la precipitació d'aigua), a protegir la terra dels canvis de temperatura i a ofegar el creixement de les herbes que no volem. En els primers casos aconseguim també un adob de superfície. Com més lleuger i tose sigui el material, més gruixada serà la capa.

Els adobs verds són plantes que cobreixen el camp entre dos cultius i ajuden a evitar l'erosió. S'escullen plantes que aportin a la terra els elements que li falten (per ex. lleguminoses pel nitràt), que asfixien altres herbes que no volem (per ex. tagetes minuts per eliminar la grama del nord) o per aconseguir matèria per fer un acoixinat.

Totes les restes orgàniques no contaminades es poden amuntegar per elaborar "mantell" (compost). N'hi ha que segueixen unes normes rigoroses en la seva composició i en la mesura de les restes, n'hi ha d'altres que els tiren despreocupadament en un munt. Aquest ha de tenir un volum suficient en un temps no massa llarg (es proposa una base de 2 X 3 m. i 1'5 m. d'alçada perquè abasti temperatures altes i fermenti). El compost, quan és fresc es pot utilitzar com a cobertura i quan és madur es pot enterrar.

L'agricultura ecològica respecta la natura i els seus cicles. L'agricultor troba en ella un ritme propi de feina i de repòs en un món complex que ell coneix bé. La interacció entre plantes i animals, entre les diverses plantes, entre les fases d'activitat i de repòs,

enriqueix la terra i permet no passar a dependre en excés de forces externes al camp. És convenient el conreu de varietats autòctones, adaptades i resistents a plagues i clima i que són apreciades en els mercats locals.

Les parades en creixement, que s'han utilitzat a l'Orient des de temps immemorials, permeten aprofitar al màxim un espai petit. El que es fa és recobrir la parada amb fens i es cava en soles posant la terra que es treu del primer dins el segon i així successivament. Després hem d'evitar trepitjar-la per mantenir la terra fèrtil. Avui a Mallorca hi ha una experiència molt positiva.

PER QUÈ EVITAR ELS PRODUCTES QUÍMICS DE SÍNTESI

1.- Com a adobs.

L'estructura química d'aquests dos adobs és diferent de la dels naturals. La seva utilització suposa esterilitzar la terra i passar a dependre d'ells per aconseguir unes plantes malalisses que requereixen grans quantitats de plaguicides. Es crea així un cercle viciós.

2.- Com a plaguicides i herbicides.

Amb ells moren plagues, herbes i també qualsevol forma de vida que podria ser útil a l'agricultura. Apareixen noves plagues resistents i que no són controlades pels seus depredadors, que han desaparegut. Així s'han d'utilitzar cada vegada amb més freqüència plaguicides més i més forts i més i més i més ineficaços.

3.- El producte final.

Amb els productes químics s'aconsegueixen uns aliments d'una mida regular,

d'aspecte agradable i d'un valor nutritiu decreixent.

En menjar-los ingerim també part dels productes químics utilitzats per conrear-los, uns d'ells cancerígens, altres mutàgens, altres al·lèrgics. L'augment del càncer ha estat paral·lel a la utilització de derivats del petroli.

RENTABILITAT

Es pot viure de l'agricultura ecològica? Un dels atractius més grans de la utilització de productes químics de síntesi és el benefici que es pot aconseguir a curt termini. Amb una certa inversió (quantes vegades subvencionada!) s'aconsegueixen productes atractius i que es valoren en el mercat (almanco de moment).

Però, alerta, produir-los resulta cada vegada més car i cada vegada ho serà més. La utilització de productes de síntesi suposa una gran despesa d'energia i d'aigua, ambdues cada vegada més cares. El mercat, i concretament el mercat europeu, està saturat de les mateixes fruites, les mateixes verdures, els mateixos productes dels que el consumidor ja comença a desconfiar, perquè comença a temer-se del perill que suposa per a la salut menjar productes semi-químics. El mercat europeu és deficitari en productes fiables, fets per persones fiables i independents, que no hagin de sotmetre's a les instruccions - i als preus - establerts pels grans grups de comerç, productes fets per vertaders professionals.

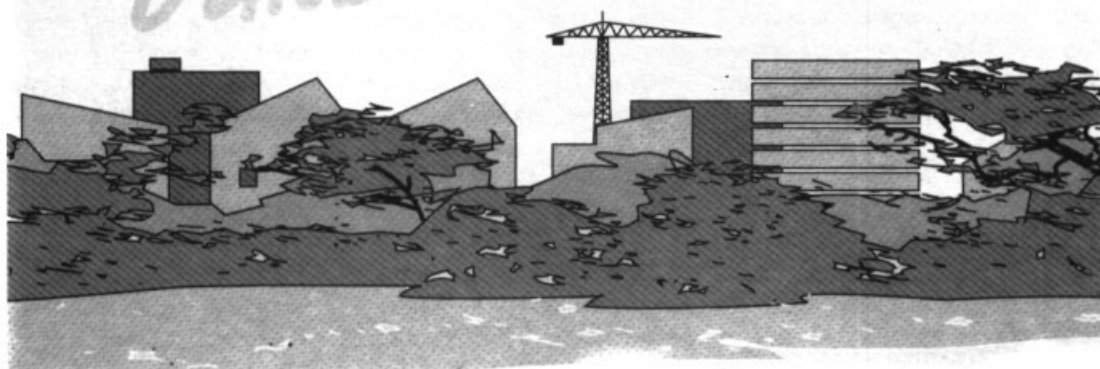
Trencapinyons.

EXPOSICIÓ

**Per una
Mallorca digna**

*PROU
D'URBANITZACIONS!*

**F
E
S
T
E
S

A
C
A
M
P
O
S

D'
A
G
O
S
T**

Contingut de l'exposició:

Els nostres recursos:

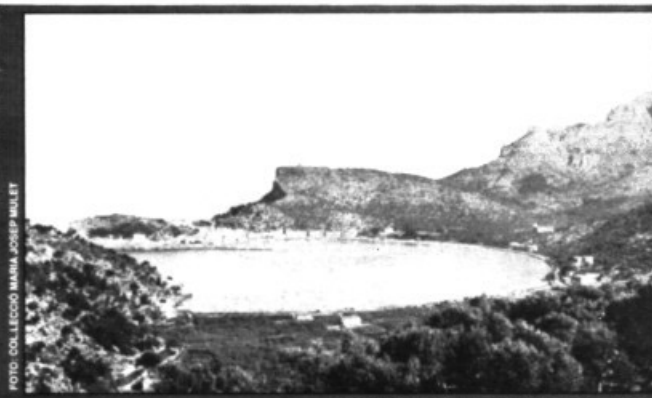
- UNA SOLA TERRA
- MALLORCA PETITA
- L'AIGUA
- L'ENERGIA
- FAUNA I FLORA
- LA MAR
- LA CULTURA
- EL PAISATGE

L'estat actual del problema:

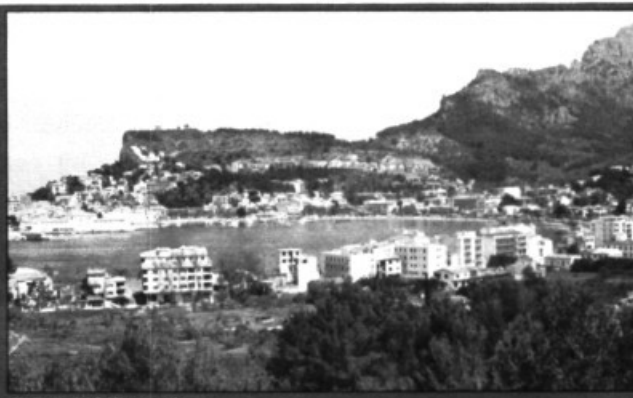
- L'OCUPACIÓ DEL SOL
- LES URBANITZACIONS
- ELS CAMPS DE GOLF
- ELS PORTS ESPORTIUS
- TRANSPORT I VIES DE COMUNICACIÓ
- RESIDUS SÒLIDS

L'alternativa ecologista:

- CAP A UN MODEL RACIONAL D'ORDENACIÓ DEL TERRITORI I DE GESTIÓ DELS RECURSOS NATURALS

El Port de Sóller, abans del boom turístic

El Port de Sóller, avui

FOTO: COL·LECCIO MARIA JOSEP MULET

FOTO: JAUME GUAL

AUTODETERMINACIÓ:

Un dret, pel que sembla, no tan inconstitucional.

"Avui per avui som encara una colònia, jo m'estimaria més que aquest fos un poble que dominàs els seus destins i no és així". Amb aquestes paraules tancava l'entrevista el periodista del "Diario de Mallorca" (10.IX.89) al pare Bartomeu Oliver, capellà nascut a Sencelles fa 86 anys, estudiós i autor de diversos llibres sobre la vida de la beata Sor Francisca de Sencelles.

Sens dubte aquest poble (Mallorca) al qual es refereix el pare Oliver va fer una passa enrera en el domini del seu destí quan el passat 19 d'abril la majoria de les forces polítiques representades al Parlament Balear (PP-PSOE-UM-CDS) votaren contra la proposta del Grup Nacionalista PSM-EN que es referia a la NO RENÚNCIA DE LES BALEARS AL DRET D'AUTODETERMINAR-SE, un dret universalment reconegut, el qual permet als pobles augmentar i consolidar l'autogovern. Amb aquesta acció de refús, els parlamentaris, representants en aquesta ocasió, com en moltes altres, d'interessos forasters, ens han negat poder escollir el nostre futur.

(Molta potadeta del PP

perquè a Madrid ens neguen els diners que en stoquen, però a l'hora de la veritat són més papistes que el Papa).

El sendemà de la votació, la premsa va assenyalar les declaracions que al respecte havien fet els polítics balears i quasi totes feien referència a una suposada inconstitucionalitat del text nacionalista. De bell nou, enfront a la manca d'arguments sòlids, no se'ls va ocórrer altra cosa que amparar-se en un text constitucional, (la reforma del qual, en molts aspectes, no se sap ben bé per què ha esdevingut tabú), que per altra banda acull el dret d'autodeterminar-se, al qual feren esment els parlamentaris nacionalistes del PSM.

La Constitució Espanyola reconeix, al seu article 96 "els tractats internacionals celebrats vàlidament i formaran part de l'ordenament intern". Un dels tractats al qual fa referència l'esmentat article és el pacte internacional sobre els Drets Humans, aprovat per l'ONU el 1968 i acceptat pel Govern Espanyol, i que declara el dret que tenen TOTS els pobles a la lliure DETERMINACIÓ (Art. 1, paràgraf 2 de la Carta de les

Nacions Unides). Un concepte, el de l'autodeterminació, comú a tot el món, amb independència de les seves coordenades geogràfiques. A més, l'Assemblea de les Nacions Unides en la resolució 2.625 (24.X.1970) el considera relatiu a tots els pobles, i no sols als pobles colonitzats, al mateix temps que defineix el concepte d'autodeterminació i el separa en tres opcions diferents:

- L'establiment d'un Estat sobirà i independent.

- La lliure associació o integració en un Estat independent (en aquest apartat hi cabria el Federalisme al qual dona suport la Federació Socialista Balear en el darrer congrés del PSOE. Pel que sembla no hi ha cap major incongruència entre les files socialistes espanyoles en donar suport a una forma d'autodeterminació i votar negativament la proposta del PSM al Parlament Balear).

- L'adquisició de qualsevol altra condició política lliurement decidida.

Pel que sembla, l'argument de la inconstitucionalitat de la proposició nacionalista no és gens vàlid i ens hauríem de demanar perquè

amb aquesta excusa se'ns nega un dret que, per altra banda, el mateix Govern Central ha reconegut fa poc al de Namíbia? És que consideren, des de Madrid, que els mallorquins tenim menys drets que els negres de l'Àfrica? Més bé m'inclinaria a pensar que sovint els interessos d'un govern foraster coincideixen d'una manera inversament proporcional als de la gent que viu en aquesta terra.

Mai per mai la situació internacional ens havia estat tan favorable, distints processos arreu d'Europa ho confirmen (la unificació alemanya, la independència lituana, el cas d'Eslovènia) i la resolució del problema ha d'esdevenir a curt termini. La integració a Europa de la nostra terra no té perquè haver de passar necessàriament per Madrid. De moment ens han tancat un possible camí per aconseguir-ho, però els que ens sentim profundament mallorquins i, com a tals, europeus continuarem la nostra tasca fins a aconseguir-ho.

Setmanari Dijous d'Inca.
24 de maig de 1990.

A. R. Mir.

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

DISTRIBUCIONS

BALTASAR COVES

- Aigües de Manantial
- Sucs - Rostoy -
- Vins - Ribera de Ebro -
- Cerveses
- Productes Lactis, Etc.

Es Colomer, s/n. - Telf. 65.01.98 - 07630 CAMPOS

Per Damià Huguet.

Hi ha tota una mitologia, a nivell estrictament casolà, amb perfum de poble -d'illa closa per la mar-, que incita a meditar profundament, i amb un certa evocació sentimentalista i no massa transcendental, sobre unes persones que donen, o han donat, caràcter al quefer quotidià de la vila. Són persones que han transpassat els límits de la normalitat sense cap estridència, i que han fitat uns esquemes paradigmàtics, sense temporalitat, ni accentuant cap incidència significativa; però que, en el fons, ens resulten gairebé indispensables, a les quals hem tingut la sort de conèixer i tractar ben obertament.

La gent representativa, amb personalitat, és malauradament cada dia més poca i amb menys valors característics: més vulgar i adotenada. Pegant una ullada ràpida i incisiva en la realitat que cada dia palpam, ens podem adonar perfectament que els personatges populars que donen -i que atorguen- caràcter a aquest trull quotidià, són cada dia més escasos, més irrevelants. I és de doldre, evidentment. Un poble, una comunitat, com ho és la nostra, és composta per gent molt diversa, en parers i en accions. Podríem dir que gairebé tots som excessivament normals i a la vegada enigmàtics en el comportament quotidià: cadascú té la seva feina i la fa, treballant com més i millor sap. Hi ha aquella gent amb

AMPARAR ELS DESAMPARATS

major rigor i disciplina que actua amb una responsabilitat més gran; talment n'hi ha d'irresponsables i desencisats que actuen dins la buidor d'uns dies i uns anys sense cap motivació que els empengui a fer una feina eficaç, ni una obra que pugui tenir durada en la història rutinària de la nostra comunitat. Hi ha de tot, evidentment, perquè cada persona és un món. I tots som indispensables.

Allò transcendental, però, no són els personatges il·lustres que dignifiquen un poble, culturalment i socialment: que solen esser pocs i molt sovint desagraïts; però que, a la llarga, representen i testimonien una trajectòria vital difícil de precisar i que fiten el futur que mantenim. Campos, la nostra vila, té més de set-cents anys de vida "oficial" i de vitalitat històrica que han donat molts de personatges representatius; però no pateix la carència de gent il·lustre que testimonii l'esforç comú d'un poble que cerca la normalitat. Hi ha uns signes d'identitat que compensen aquestesforç, i s'han d'agrair.

Però d'allò que volia parlar -sense aprofundir-hi massa, perquè tampoc no ve al cas- és d'aquelles persones, singulars en les seves accions, i vitals en la mitologia pròpia, que han fet possible les essències quotidianes, accentuant els esquemes de la responsabilitat. És evident que hi ha hagut una mica de tot; i és cosa bona. Però lamentable és, en el meu cas, que he d'incidir únicament en uns personatges que he pogut conèixer de prop, quan al llarg de la nostra història n'hi ha d'haver hagut moltíssims més com ells, els quals malauradament desconec, i dels quals, lògicament,

no puc parlar-ne. (La tasca dels historiadors -dit entre parèntesi- és paradigmàtica i de vegades elitista i demagògica, i això provoca aquests buits més irrelevantes del que sembla, encara que evidents i ben testimonials).

És per tant preocupant i dogmàtic el poc respecte que les nostres institucions han tingut envers unes persones que han dignificat el quefer quotidià de la vila nostra; una gent que ha fitat un temps i un camí, amb personalitat. Parlaria, ara, d'alguns dels que he tingut la sort de conèixer -i sense cap to representatiu, evidentment: **El batle Forques, madò Coloma, l'apotecari Rosa, En Rafel Garau, En Pere Antoni Clar, mestre Guillem Trinxater**, tots ells símbol i testimoni mitològic d'un temps ja irrecuperable, però que varen realitzar al llarg de la seva vida una feina ben testimonial i digna -malgrat l'escassa transcendència-; cadascú per la seva banda i en el seu temps -que no ens és llunyà. Però una feina que hauríem de considerar útilment i simbòlicament eficaç, única i insòlita en aquesta contrada nostra pobra de recursos.

Una vila migrada com ho és aquesta difícilment pot donar personatges rellevants, ni tan sols a nivell insular. Però en pot donar -i n'ha donat-, com si d'un miracle es tractés, dit això amb les evidents concessions que s'han de fer, tot i considerant que l'àmbit cultural del poble no ha estat, ni és, massa propici per a aquests esdeveniments.

Allò que caldria subretaxar és el valor de les accions d'aquests personatges únics, insòlits, irrepetibles i impulsadors d'una obra tan testimo-

nial i significativa -no transcendental, repetesc-, però d'evident impacte popular. Les accions ecològiques del **batle Forques**, les receptes culinàries de **madò Coloma**, els esquemàtics invents de l'**apotecari Rosa**, les còpies pictòriques de **Rafel Garau**, els embulls cosmogràfics de **Pere Antoni Clar**, són, i pertanyen a un món que es mereix més atenció que la que fins ara han rebut. Perquè aquí sembla que únicament volem valorar la grandesa de les obres, quan de grandesa ben poca n'hi ha haguda i ben poca n'hi ha.

Caldria, per tant, fer una acció comuna no deixant perdre el valor testimonial d'aquests personatges populars ni de la seva obra (i els que he anomenat deuen esser massa pocs dins una història tan llarga); perquè les seves accions són irrecuperables i gens menyspreables. I únicament nosaltres som responsables del nostre futur. No es tracta, evidentment, de dur a terme accions glorioses i reivindicatives -amb medalletes i diplomes a voler- sobre aquestes persones, sinó de reconèixer obertament i humanament tot el que feren; perquè la feren amb bona voluntat i disposició, com millor saberen fer-la. I això és d'agrair.

Mirem, amb ulls ben clars, el present, i observem la vulgaritat que ens enrevolta. Què ens resta ja de representatiu?. ¿Quins personatges podríem qualificar de testimonials?. ¿Quins són els camins del futur?. Són, evidentment, preocupants aquestes preguntes, perquè la buidor cada vegada és més grossa, i hem arribat a no fer cas del passat ni a assentar els fonaments del futur. I això és molt de lamentar, tristíssim.

ANY APROXIMAT 1930.

FOTO VIDAL

ANY APROXIMAT 1945.

FOTO: J. AMER

Els noms corresponents al n.º 20 sortiran al n.º 22

Campanya de Normalització Lingüística

CONVOCAREN INICIALMENT LA CAMPANYA:
EL GOVERN BALEAR
EL CONSELL INSULAR DE MALLORCA
EL CONSELL INSULAR DE MENORCA
EL CONSELL INSULAR D'EIVISSA I FORMENTERA
L'AJUNTAMENT DE PALMA

S'HI HAN ADHERIT(en data 15 de juny de 1990):

LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS
ELS AJUNTAMENTS

Ajuntament d'Alaior
 Ajuntament d'Alaró
 Ajuntament d'Algaida
 Ajuntament d'Andratx
 Ajuntament d'Artà
 Ajuntament d'Aranyó
 Ajuntament d'Arta
 Ajuntament de Binissalem
 Ajuntament de Bunyola
 Ajuntament de Calvià
 Ajuntament de Campanet

Ajuntament de Campos
 Ajuntament des Castell
 Ajuntament de Ciutadella
 Ajuntament de Costitx
 Ajuntament d'Eivissa
 Ajuntament d'Esporles
 Ajuntament de Felanitx
 Ajuntament de Ferreries
 Ajuntament de Formentera
 Ajuntament de Fornalutx

Ajuntament d'Inca
 Ajuntament de Lloret de Vistalegre
 Ajuntament de Lloseta
 Ajuntament de Llubí
 Ajuntament de Llucmajor
 Ajuntament de Manacor
 Ajuntament de Mancor de la Vall
 Ajuntament de Mao
 Ajuntament de Maria de la Salut
 Ajuntament de Montuiri
 Ajuntament de Petra

Ajuntament de Sa Pobla
 Ajuntament de Pollença
 Ajuntament de Porreres
 Ajuntament de Puigpunyent
 Ajuntament de Sant Antoni Abat
 Ajuntament de Sant Joan
 Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar
 Ajuntament de Santa Maria del Camí
 Ajuntament de Santanyí
 Ajuntament de Son Servera
 Ajuntament de Sòller

ELS PARTITS POLITICS

Partit Popular (PP)
 Partit Socialista Obrer Espanyol (FSB-PSOE)
 Partit Socialista de Mallorca (PSM)
 Unió Mallorquina (UM)
 Centre Democràtic i Social (CDS)
 Entesa de l'Esquerra de Menorca (EEM)
 Grup Parlamentari Mixt
 Esquerra Unida
 Unió Balear

ELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

Col·legi Oficial d'Administradors de Finques
 Col·legi Oficial d'Advocats de Balears
 Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Balears
 Col·legi Oficial d'Enginyers de Camins, Canals i Ports
 Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Balears
 Col·legi Oficial de Farmacèutics de Balears
 Col·legi Oficial de Psicòlegs de Balears
 Il·lustre Col·legi Notarial de Balears

ELS SINDICATS

Confederació Sindical de Comissions
 Obreres de les Illes Balears (CC.OO.)

ELS CENTRES D'ENSENYAMENT

Departament de Filologia Catalana i Lingüística General: UIB
 Institut de Batxillerat Santa Maria d'Eivissa: EIVISSA
 Institut de Batxillerat Berenguer d'Anoia: INCA
 Institut de Batxillerat Maria Antònia Salvà: LLUCMAJOR
 Institut de Batxillerat Joan Ramis i Ramis: MAO
 Institut de Batxillerat Antoni Maura: PALMA
 Institut de Batxillerat Guillem Sagrera: PALMA
 Institut de Batxillerat Joan Alcover: PALMA
 Institut de Batxillerat núm. 6, Camp Redó: PALMA
 Institut de Batxillerat Guillem Citre de Colònia: POLLENÇA
 Institut de Batxillerat Can Pou Blanc: SA POBLA
 Institut de Batxillerat Quartó de Portmany
 SANT ANTONI DE PORTMANÝ: EIVISSA
 Institut de Batxillerat Guillem Colom Casanovas: SOLLER
 Institut de Formació Professional San Juan Bosco: CIUTADELLA
 Institut de Formació Professional Isidor Macabich: EIVISSA
 Institut de Formació Professional Llorenç M. Duran: INCA
 Institut de Formació Professional Francesc de B. Moll: PALMA
 Col·legi d'EGB Sant Salvador: ARTA
 Col·legi La Immaculada: PALMA
 Col·legi Pedro Poveda: PALMA
 Col·legi Guillem Mesquida: Sa Indioteria: PALMA
 Col·legi Public Comas Camps: ALAIOR
 Col·legi Public Sant Bartomeu: ALAIOR
 Col·legi Public Es Vinyet: ANDRATX
 Col·legi Public BUGER
 Col·legi Public CAMPANET

Col·legi Public Mare de Deu del Toro: CIUTADELLA
 Col·legi Public Joan Benejam: CIUTADELLA
 Col·legi Public Es Porxo: DEIA
 Col·legi Public Comarcal: SANT RAFAEL (EIVISSA)
 Col·legi Public Ntra. Sra. de Jesús: EIVISSA
 Col·legi Public Puig d'en Valls: EIVISSA
 Col·legi Public Es Vedrà: EIVISSA
 Col·legi Public Sa Torre: MANACOR
 Col·legi Public Verge de Gràcia: MAO
 Col·legi Public Joan Mas i Verd: MONTURI
 Col·legi Public Ciutat de Màlaga: PALMA
 Col·legi Public Gabriel Alzamora López: PALMA
 Col·legi Public Sant Jordi: PALMA
 Col·legi Public Santa Maria: PALMA
 Col·legi Public Son Ferriol: PALMA
 Col·legi Public Costa i Llobera: POLLENÇA
 Col·legi Public Joan Mas: POLLENÇA
 Col·legi Public SANT JOAN
 Col·legi Public SANT LLORENÇ DES CARDASSAR
 Col·legi Public SANTANYI
 Col·legi Public Santa Ponça-Galatzo: SANTA PONÇA
 Col·legi Public Comarcal Es Putxet: SELVA
 Col·legi Public Comarcal Jaume Fornaris: SON SERVERA
 Col·legi Public Nicolau Calatay: VALLEDEMOSSA
 Col·legi Public VIIA FRANCA DE BONANY
 Escola Mata de Jock
 Centre de Preescolar Antoni Maura: MANACOR

ELS COL·LECTIUS JUVENILS

Associació Il·lenca per a la Renovació Educativa (A.I.R.E.)
 Centre Cultural de Felanitx
 Convergència de Joves Independents

Escola d'Esplai: PALMA
 Escolania de Lluç
 Grup Folkloric Castell de Sant Felip: MENORCA

IEEBM: Institució Fentall de Balears
 Institut d'Estudis Balearics
 Patronat Municipal D'Escoles d'Infants: PALMA

La llengua,
 feina
 de tots

TOTS ELS CIUTADANS DE LES BALEARS HI SÓN CONVOCATS
INDIVIDUALMENT I COL·LECTIVAMENT.
ADREÇAU LES ADHESIONS AL SECRETARIAT DE LA CAMPANYA.
Sant Miquel, 18, 2^{on}, 07002 Palma. Tel: 71 75 03. Fax: 72 06 50

SOBRE L' ARTICLE (2)

L'article és un determinant que ens indica el gènere i el nombre del substantiu que ve després d'ell. També indica que el nom serà conegut si davant té l'article definit o determinat i només indicarà els accidents del nom sense determinar-lo amb precisió i considerant-lo encara no conegut si al davant té un article indefinit o indeterminat.

El fet de ser una paraula buida el diferencia del substantiu i l'adjectiu i, el fet de tenir flexió de gènere i nombre el diferenciarà de les preposicions i les conjugacions.

Formes de l'article determinat.

Les formes de l'article determinat són EL, LA (per al singular) i ELS, LES (per al plural):

el pa, la mà, els dies, les dones.

Les formes del singular es redueixen a L' (ela apostrofada) davant una paraula que comenci per vocal o H:

l'aigua, l'hora, l'orgue, l'home

Però s'usa LA davant:

- paraules femenines començades per I/U àtones (precedides o no de la H):

la idea, la hisenda, la unitat, la humitat.

- els noms de totes les vocals:

la a, la e, la o, la u, la i.

- els noms de les consonants començades per vocal:

la ema, la erra, la essa

- paraules que comencen per prefix negatiu a-:

la anormalitat, la asimetria

RECAPITULACIÓ:

ELS, LES: no s'apostrofen mai (malgrat vagin seguides de paraula començada per vocal)

EL: s'apostrofa sempre seguit de paraula començada per vocal

LA: s'apostrofa davant paraula començada per A, E, O, I tònica, U tònica

L'esquema complet és, doncs:

	singular	plural
masculí	el (l')	els
femení	la (l')	les

J. Juan Pons

Antònia Sitjar

Ús de l'article.

En les enumeracions, si el primer element d'una enumeració duu un article, també convé posar-ne davant dels altres; així podrem dir:

A l'assemblea, hi assistiren pares, professors i alumnes

A l'assemblea, hi assistiren **els** pares, **els** professors i **els** alumnes.

Davant dels infinitius, convé no posar l'article (llevat dels casos en què han perdut el valor d'infinitius i funcionen com a veritaders substantius):

Menjar massa no és bo.

Davant els dies de la setmana distingirem:

- si s'usen com a substantius i amb un sentit de freqüència s'ha de posar l'article:

el dijous el metge no té visita

el dilluns els forns tenen tancat

- en canvi, quan funcionen com a adverbis, no duen article:

dimecres no vendré (= demà passat)

dimarts no tenim classe (=demà)

Síl.laba tònica: és la síl.laba que rep el cop de veu encara que no dugui accent gràfic. Exemples: **pare**, **història**, **illa**, **ungla**

Síl.laba àtona: són totes aquelles síl.labes sobre les quals no recau la força de veu: Exemples: **pare**, **història**, **illa**, **ungla**

Apòstrof ('): és el signe gràfic que indica la supressió o elisió d'una vocal. Quan una paraula acaba en vocal i l'altra hi comença, la llengua parlada en suprimeix una i aquesta supressió s'indica mitjançant l'apòstrof. Exemple: la ànima -> l'ànima

Foto: Antoni Vidal Mas (1ª Generació de FOTO VIDAL)

CAMPOS AHIR I AVUI

Aquesta nova secció oferirà imatges del nostre poble, distanciades pel temps. En aquest cas, el molí d'En Majora fotografiat a començament de segle i actualment.

Foto: Damià Prohens Lladó (4ª Generació de FOTO VIDAL)

MOLÍ D'EN MAJORA

FONTANERIA

Lluís Barceló Pons

Necessita aprenent

- Telefonar migdies o vespres -

TEL. 65.06.72

Carrer Petra, 9 - 1er. - CAMPOS

SEBASTIÀ PONS MAIMÓ

SERVEI D'AIGUA
PALES CARREGADORES
TRANSPORTS EN GENERAL

Carrer Jaume I, 40
Tel. 65.10.15
07630 CAMPOS

Per
Mª Isabel Mayol i Seguí

Pel que fa la patogènia, o com s'inicia la malaltia, el lloc d'entrada del virus sol ser a través de les vies respiratòries altes (nas i faringe) des d'on es trasllada a les vèrteles bronquials i a les amígdals. Passada una setmana el virus ja s'ha disseminat per quasi tot el cos i la continuació o l'aturada del procés dependrà del grau d'immunització del ca i, per tant, de la seva capacitat de resposta a aquesta invasió mitjançant la producció d'anticossos específics.

Un 50% dels cans infectats produeixen amb molta rapidesa aquests anticossos, sobretot a partir del 8è dia després de la infecció. D'aquesta manera el virus va desapareixent gradualment i en aquest cas es parla de què el ca ha sofert una infecció subclínica, o sia que no ha arribat a mostrar cap simptomatologia.

L'altre 50% dels animals no aconsegueix de produir amb prou rapidesa un nivell prou elevat d'anticossos i el virus s'escampa per tot el seu cos i dona pas a l'aparició d'una simptomatologia progressiva i variant en funció dels òrgans que el virus va envaïnt.

Pel que fa a la simptomatologia diré que després d'haver-se implantat el virus i no haver-lo eliminat el sistema defensiu del ca, aquest

desenrotlla una hipertèrmia (febre) a partir del quart dia després de la invasió. Aquesta febre dura un dia o dos i acompanya una lleugera anorèxia (poca gana) i una mica de conjuntivitis amb brutor als ulls i al nas. Si després d'això aquell animal no produeix uns nivells protectors d'anticossos, tornarà a mostrar una hipertèrmia durant 14 a 18 dies posteriors a la invasió del virus. Aquesta febre va acompanyada, a més, d'anorèxia, depressió, símptomes respiratoris i gastrointestinals. Les secrecions nasals i oculars passen a ser purulentes i també és freqüent la presència de tossina. A mesura que la malaltia progressa, hi ha un increment de pèrdua de pes i de deshidratació i l'animal pot morir-se, amb o sense convulsions. També és possible que els animals presentin una lleugera millo-rança, però que evoluciona cap a una simptomatologia nerviosa que més prest o més tard sol acabar amb la vida del cans. Aquests símptomes nerviosos ens indiquen que el virus ha arribat al cervell i es manifesten en funció de la zona cerebral afectada: tremolor, incoordinació de moviments, convulsions, desplaçaments

circulars, canvi de comportament, manca de reflexes i també alteracions oculars que poden dur fins i tot a una ceguera.

Com es veu, la simptomatologia és ben extensa. Això dificulta el diagnòstic i no fa sospitar directament al propietari de què es pugui tractar d'una malaltia tan greu. Si no s'actua abans que arribem a la fase neurològica, ja haurem fet tard.

El tractament de la Passa es pot fer a base d'un sèrum específic contra aquest virus, però no està ben demostrat que sigui ben efectiu. També es poden administrar antibiòtics per tal d'aturar les infeccions secundàries i que ens podrien agreujar la situació. Recordem que els antibiòtics no actuen damunt els virus.

Tal com ja vaig explicar en el cas de la Parvovirosi, el que intentam fer és reforçar l'organisme del ca malalt per tal que ell mateix pugui fer front a la malaltia.

La prevenció és importantíssima i l'únic remei totalment eficaç. Per sort hi ha una vacuna demostrada efectiva i que es pot aplicar a partir dels dos mesos d'edat, o abans en el cas d'un quissó que no hagi pogut mamar de sa mare. Després de la primera vacunació és convenient repetir aquesta vacuna cada any durant tota la vida perquè, tot i que de quissos es quan són més sensibles a aquesta i a qualsevol altra malaltia, la Passa es pot comanar a qualsevol edat.

LA PASSA (Castellà : moquillo)

Aquesta malaltia es troba molt estesa entre la població canina, encara que no tant com la Parvovirosi que vàrem tractar d'explicar el mes d'abril. A la meua consulta de Campos he pogut diagnosticar-ne molts pocs casos. Els inicis de la malaltia semblen un simple constipat que dura uns quants dies. Els propietaris no solen sospitar que és el començament d'una malaltia greu i quan es decideixen a anar al manescal ja sol esser massa tard.

Anem per ordre i parlem en primer lloc de l'agent que causa la Passa. És un virus que pertany al grup dels Paramyxovirus i és altament contagiós entre la població canina. És per això que és molt convenient aïllar un ca malalt dels altres cans. L'animal malalt elimina virus amb totes les seves excrecions (orina, defecacions, excrecions nasals i dels llagrimers, etc).

Qualsevol ca sà que es posi en contacte amb aquestes excrecions també ho farà amb el virus que, d'aquesta forma, entrarà dins aquell altre organisme i hi desenrotllarà la malaltia.

Teulera CA'N BENITO

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n.
Tel. 65.09.06 - CAMPOS

QUE HEM FET DE LA COMUNICACIÓ? (2ª part)

**Per
Miquel Monserrat.**

Quan vaig tractar aquest tema per primera vegada vaig deixar uns quants aspectes enlaire i ho vaig fer perquè creia que era un tema que necessitava meditar-se tranquil·lament abans de donar-li una segona passada. Diàriament tenim l'oportunitat d'observar el fracàs de la comunicació entre les persones. Si vos hi fixau, veureu que durant la nostra vida cometem constantment una sèrie de falsedats que podem il·lustrar d'aquesta manera: **el que feim és distint a allò que deim; allò que deim no concorda amb el que pensam i allò que pensam no és el mateix que el que sentim.** Però jo crec que realment fer, dir, pensar i sentir hauria de ser un fenomen idèntic. Si cercam una paraula que ens serveixi per definir la persona, crec que la més adequada seria POR. Som terriblement porucs i des de la nit dels temps hem arrossegat una cuirassa per tal de defensar-nos de l'agressivitat de l'entorn, fins el punt que aquesta cuirassa s'ha convertit en una verdadera presó que ens aïlla de tot i de tothom, fins i tot de nosaltres mateixos. Perquè dic això, per ventura vos demanau? Senzillament perquè observ que la nostra comunicació és un estat

constant de defensa. No ens sabem comunicar obertament. Fixem-nos amb el nostre llenguatge gestual i comprovareu com està totalment reprimat, sobretot si el compareu amb el dels animals. Podreu objectar que les persones parlen i els animals no, però també això és discutible perquè un animal amb un gest únic transmet tot el que sent. En canvi nosaltres amagam el que sentim darrere les paraules i deim el que no sentim i quan ho intentam dir ho feim de manera indirecta perquè tenim por de què els altres sàpiguen allò que realment sentim. Creim que ens poden fer mal, però això no és cert. El que passa és que ens va molt bé bravejar del que pensam, de quina és la nostra ideologia, etc. Tot això no ens fa por. Però expressar allò que sentim ben interiorment, això ho feim ben poques vegades, quan, de fet, **és de les poques coses que ens poden fer madurar, fer-nos créixer interiorment i mantenir el nostre equilibri psico-emocional.**

I aquesta por nostra sumada a la dels altres és col·lectiva fins tal punt que necessitam exèrcits per tal de mantenir la nostra falsa seguretat. De fet, és difícil no sentir por de res. Aquest sentiment ja és tan abstracte que moltes vegades ni tan sols sabem exactament què ens fa por. Fins i tot el coratge, la valentia, etc. són caretes de la por. I és normal que des de que naixem fins que morim estem envoltats pel temor. A ca nostra, a l'escola, a la feina, etc. Tot això és conseqüència del nostre mimetisme. Som animals racionals, però que aprenem per pura imitació. I allò que aprenem per imitació arriba a identificar-se tant amb nosaltres que arriba a confor-

mar la nostra "personalitat". Però no deixa de ser una "personalitat" adquirida, i d'ella surten els mites i darrere ells més persones dispostes a imitar aquells que semblen segurs, decidits, valents, perfectes...

Però, girem fulla. Què passa quan aquestes persones es veuen, maldament sigui per un espai curt de temps, despullades del seu rol, del seu paper social? Se senten terriblement insegures.

Si fossim capaços de no considerar les nostres màscares (qui som, d'on som, què tenc, etc.) com la nostra autèntica cara i acceptàssim que estam interpretant una farsa, donaríem la primera passa cap a l'autenticitat i la comunicació amb els altres seria meravellosa, aflorant com la rialla o el plor d'un infant petit. Perquè interiorment, dins el nostre inconscient, sempre hem estat i serem autèntics com un infant. I si la persona és capaç de transcendir l'estat de sonambulisme o de la il·lusió del "jo i disol així l'egoisme, no només és capaç de comunicar-se amb la natura, sinó també d'arribar directament al cor dels altres. En el fons és molt senzill, massa senzill per a la nostra complicada ment, però n'hi ha prou deixant que les nostres emocions flueixin sense interpretar-les, jutjar-les o catalogar-les. N'hi ha prou amb riure quan estam contents, plorar quan estam tristes i deixar que les sensacions ens arribin al cor i no al cap.

Ja ho va dir Sant Francesc d'Asís, sentint-se participant de tot: "Germà Sol, Germana Lluna".

Qualcú digué: "heu de ser com els infants". Ells es comuniquen amb tot, incons-

cientment, però es comuniquen, i sobretot davant situacions noves o desconegudes. I és en ocasió d'aquestes situacions quan podem ser més el nin o la nina que som interiorment. El nin o la nina que espera a cada moment poder-se comunicar lliurement amb tothom i amb tot.

"Me demanes com em vaig tornar foll. Va succeir així: un dia, molt abans de que neixessin els Déus, vaig despertar-me d'un somni profund i vaig descobrir que m'havien robat totes les caretes, les set caretes que havia fabricat i emprat durant set vides.

Vaig fugir sense careta pels carrers plens de gent cridant: lladres! lladres! malleits lladres!

Els homes i les dones es reien de mi i alguns corrien cap a casa seva, assustats de mi. I quan vaig arribar a la plaça del mercat, un al·lotj dret damunt la teulada d'una casa, va cridar: és un foll!

Vaig alçar els ulls per mirar-lo i per primera vegada el sol besà la meua cara despullada i la meua ànima es va inflamar d'amor pel sol i ja no vaig desitjar més les meves caretes. I com en èxtasi vaig cridar: beneïts, beneïts siguin els lladres que m'han robat les meves caretes!

Així va ser com em vaig tornar foll.

I he trobat llibertat i salvació amb la meua follia; la llibertat d'estar tot sol i fora de perill de ser entès, perquè aquells qui ens comprenen esclavitzaven alguna cosa nostra"

Kahlil Gibran
(poeta libanès. 1883-1931)

Què és la salut holística? (3ª part)

Per Clementina Clara

El mes de juny escrivia que les persones estan facultades per atènyer un estat de tranquil·litat i de confiança en sí mateixes que possibilita que ens alliberem de qualsevol índex de por. I que només sense aquest sentiment de por podem arribar a la felicitat, a la saviesa i a la il·luminació.

Però per arribar a posseir aquest estat de confiança i de tranquil·litat hem de viure amb una filosofia pràctica de la vida. I aquesta filosofia comença a desenrotllar-se a partir del moment en què ens feim conscients que aquesta filosofia ens manca i ens és necessària.

El Buda(*) va desenrotllar un sistema molt pràctic de vida. Ell deia que existeixen quatre veritats immaculades. I que si érem ben conscients d'aquestes quatre veritats, arribaríem a comprendre perfectament tota la filosofia de la vida humana. La primera veritat explicada pel Buda era: **acceptar que l'existència humana està carregada de misèries**. No neguem ni tanquem els ulls a aquesta veritat. Enlloc d'això, analitzem-la i provem d'entendre-la. En segon lloc, el Buda deia que tota aquesta misèria **té una causa**. La tercera veritat és que hi ha **una manera d'eliminar** aquesta causa. I en quart lloc afirmava que **existeix un estat** en el qual la persona s'allibera de qualsevol misèria, però que mentre l'esperit humà viu i pateix dolor i misèria no pot fer-se conscient de la veritat. Així, diu el Buda que si som capaços d'arribar a veure les coses miserables d'aquesta vida i de convertir-nos en testimonis enlloc de víctimes, aleshores començam instantàniament a gaudir de la vida. No hi ha res més elevat que la mateixa vida. Les més grans satisfaccions de la nostra existència es troben en

la vida, i no en els objectes o les coses materials d'aquest món.

Ens preocupam pels problemes del món i de les altres persones, però contradictòriament som totalment inconscients (no tenim una consciència clara) del que passa dins el nostre propi interior. I convé que ens facem ben conscients que hi ha una taca dins l'existència humana que s'anomena misèria i que va associada amb el sofriment i el dolor, i que tots nosaltres tenim por a aquesta misèria. I quan ens oposam a acceptar aquest fet tan senzill, és quan el nostre organisme ha de posar en funcionament els mecanismes de la salut física i mental tan abundants a la nostra civilització.

Però, en canvi, si ens convertim en sincers espectadors de la vida, això ens facilitarà l'acceptació sense traumes de la misèria humana.

I és que el problema bàsic neix de la no acceptació dels aspectes negatius d'aquesta misèria (dolor, problemes, conflictes, situacions desagradables o el que sigui). Cal aprendre d'acceptar aquestes coses negatives i, en conseqüència, ésser capaços de trobar solucions a

qualsevol cosa o situació desagradable.

Una vida holística és pedagògica i ensenya a les persones els mètodes per millorar el propi estat físic i emocional. Una teràpia holística hauria de ser individualitzada i permetre a les persones de créixer, de profunditzar en la seva consciència i carregar-se de la força necessària per evitar de tornar a caure dins el pou fosc en el que vivien abans.

Quant més perfeccionam els mètodes per controlar-nos emocionalment i la nostra consciència és més i més capaç de solucionar els nostres problemes de cada dia, més independents tornam.

I el més important és que també aprenem de transformar la nostra personalitat interna i, amb això anam cap a un estat lliure de qualsevol patiment.

El mes que ve acabaré amb aquesta sèrie dedicada a la SALUT HOLÍSTICA, explicant com podem iniciar el camí de transformació interna.

(*) *EL BUDA: Nom amb què és conegut normalment Siddharta Gautama, fundador del budisme. Va néixer a l'Índia el 560 abans de Jesucrist.*

*call Vermell
ràdio*

103.8 F.M.
TEL. 65.21.76

PROGRAMACIÓ ESTIU '90

DILLUNS

- 20.00 Presentació
- 20.05 Música i notícies
- 20.30 Centre Cultural *
I el poble què pensa ? *
- 21.00 Aires d'actualitat
- 21.30 Esportiu Campaner
- 21.55 Foravila
- 22.00 Acomiadament

DIMECRES

- 20.00 Presentació
- 20.05 Programa Infantil
- 20.30 Ous amb caragols *
L'Ajuntament informa *
- 21.00 Bon Profit
- 21.10 Música Clàssica
- 21.30 Pla Focal *
Cultura i fe *
- 22.00 Acomiadament

DIVENDRES

- 20.00 Presentació
- 20.05 Julivert *
Obra Cultural Balear *
- 20.30 Vins i Fogons *
Perspectives *
- 21.00 L'Esplai 3ª edat informa *
Concurs *
- 21.30 Esportiu Campaner
- 22.00 Musicalment amb tu
- 23.00 Acomiadament

DISSABTE

- 12.00 Música
- 12.05 Presentació
- 12.15 Receptes de cuina
- 12.25 Consells, horòscops . . .
- 12.45 Notícies
- 13.00 Concurs
- 13.30 Motor musical
- 14.00 Acomiadament

* Programes quinzenals

BÀSQUET

Per
Sebastià Moranta Mas

Definitivament, l'ascens a 3ª Divisió que tots nosaltres esperàvem no s'ha pogut fer realitat. Un any més, després d'haver jugat una temporada en línies generals molt regular i amb alguns partits gairebé excepcionals, el conjunt campaner no ha sabut guanyar al rival en els moments decisius. En tot cas, hem tengut el desitjat ascens més a prop que mai, i això ens fa pensar que hi haurà una pròxima oportunitat.

L'última confrontació d'aquesta temporada 89-90 es disputà, sortosament, al Camp Municipal campaner. Tant el C.B. Campos com el conjunt rival, el GRAFINSA-HISPÀNIA de ciutat, havien perdut en el seu moment la possibilitat d'un ascens directe; no

havien pogut evitar, idò, la ruleta que gairebé suposa la promoció, i d'aquesta manera es trobaven en aquesta batalla esportiva, en aquest partit "dramàtic", com solen dir habitualment els mitjans de comunicació.

Amb el factor camp al seu favor i amb un públic més fidel que mai, amb ganes de viure al costat de l'equip l'alegria del triomf, els jugadors del Campos no van poder jugar com tothom desitjava i volia. Des del primer moment quedà en evidència que guanyar aquell partit seria molt difícil, i per ventura suar la camiseta més que mai no seria suficient. I així va esser, no n'hi hagué prou amb l'esforç i la voluntat dels homes que entrena i dirigeix en Joan Jaume; es consumà la derrota, amb la corresponent felicitat per als jugadors de l'HISPÀNIA i amb les cares llargues i la lògica decepció de l'afició i el conjunt de Campos. De totes maneres, és incontestable que l'esquadra sènior del C. B. Campos ve practicant els darrers anys un bàsquet de molta qualitat, que sens dubte podríem incloure entre els dels millors conjunts de l'actualitat illenca, i que, si tot continua com fins ara, no seria

estrany veure altre cop el Campos, la pròxima temporada, amb serioses possibilitats descriure el seu nom entre els conjunts de la 3ª Divisió balear.

Canviant el punt de mira d'aquestes línies, parlaré molt breument d'una altra qüestió obligada cada any en aquest temps, quan acaben les classes als centres docens i comencen els mesos calorosos de l'estiu: les escoles esportives i els tallers.

Aquesta iniciativa sorgida fa una sèrie d'anys i que avui ha esdevingut ja tradició, duita a terme per la secció de joventut i esports del nostre Ajuntament amb la col·laboració de "La Caixa", sempre mereixedora d'agraïment, pareix haver arrelat molt fort dins l'àmbit social campaner. Al camp municipal tindran lloc al llarg de l'estiu les escoles de futbol, futbollet, natació (i un cursset de jocs de piscina) i, com és lògic, bàsquet; a tot això, hem d'afegir les de tennis, "gim-jazz", vela, escacs, gimnàstica i els diferents tallers educatius.

En qualsevol cas, emperò, "RESSÒ" parlarà àmpliament de les escoles d'estiu, més envant, quan hagin passat ja les primeres

setmanes des de l'inici de les classes.

A la secció de bàsquet del pròxim número de RES-SÒ apareixerà segurament una ressenya del cursset que, entre els dies 2 de juliol i 3 d'agost, es durà a terme a la pista de bàsquet del nostre Camp Municipal dins el programa de les escoles d'estiu.

L'organització tècnica serà a càrrec de Francesc Bonín, coordinador de les diferents seccions del Syrius-Patronat i entrenador dels conjunts inferiors, i de n'Andreu Prohens, com saben preparador de l'equip juvenil femení del C.B. Campos. Comptarem també amb l'aportació de na Catalina Vidal i en Tomeu Adrover, molt relacionat amb la promoció de l'esport de la cistella a Campos i entrenadors respectivament dels equips infantil femení i cadet masculí. Tots nosaltres, joves entre 10 i 17 anys i preparadors, intentarem oblidar-nos per un moment de la calor i del sol, que pareix ésser que aquest estiu pitjaran fort.

tot temps
Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º4 Tel.65.05.41 CAMPOS

BAR - PIZZERIA

Ses Forques

Cosme Garcias, 40
Tel. 65.10.80

07630 CAMPOS

BÀSQUET

C. D. CAMPOS . BÀSKET SENIOR PROVINCIAL MASCULÍ.

Es podria dir que l'equip de bàsket sènior ha realitzat una magnífica temporada.

Al llarg de la primera fase els resultats obtinguts permeten que l'equip quedàs classificat dins els tres primers llocs, el que donava opció a jugar la fase de classificació per als "play-off" en el títol.

Al cap de la segona fase

quedaren classificats en el tercer lloc, cosa que assegurava poder jugar la promoció per a l'ascens a 3ª Divisió Autonòmica.

A la primera eliminatòria (semifinals) contra el Gesa Alcúdia l'equip camper no va poder superar el bon joc dels alcudiençs i quedaren eliminats. Descartat poder fer campions, jugaren contra el

Sanimetal Artà per al 3r i 4rt lloc i la victòria va esser rotunda: 2-0, la millor de tres partits.

Diumenge, dia 25 de maig, jugaren el primer partit de la promoció davant el Grafinsa-Hispania de Ciutat i el partit acabà amb la victòria ciutadana, només per dos punts de diferència.

El pròxim partit es

disputarà quan aquestes pàgines ja seran al carrer i, per tant, desconexim el resultat final d'aquesta eliminatòria, però tots desitjam que sigui totalment positiva per als nostres colors. Des d'aquestes pàgines els desitjam molta SORT, ja que la 3ª Divisió Autonòmica ens espera.

FUTBOL

C. D. Campos. 1era Regional

Per
Josep A. Sala Toral

La temporada ha acabat per als jugadors i el tècnic del primer equip del Campos i el balanç que es pot fer de la temporada és més negatiu que positiu quant a resultats, ja que a principi de temporada l'objectiu era el retorn a la categoria perduda, la Preferent, cosa que finalment no s'ha pogut aconseguir.

Al principi de la temporada els resultats no varen esser tant bons com la Directiva, presidida per en Miquel Ginard, esperava, encara que

l'equip a mesura que passaven els partits anava recuperant el terreny perdut i al final de temporada ja s'estava lluitant amb els equips capdavanters de la classificació per a l'ascens, cosa que al final no va ser possible.

Als darrers partits, amb les victòries aconseguides enfront del Verge de Lluc, el Collerense i el Rotlet pareixia que l'equip encara tendria qualche opció a pujar, però no va esser així.

Esperam que l'any que ve els Adrover, Ollers, Servera, Durán, Barceló i més jugadors aconseguixin l'ascens, cosa que tots els aficionats esperam amb molta il·lusió.

FUTBOLET. CA'N XIM. COPA DE MALLORCA.

Dia 24 de maig es disputava el primer partit (octaus de final) de la sisena edició de la Copa de Mallorca de futbol. L'equip de Ca'n Xim jugava contra l'Inter Nirvis d'Andratx i el resultat no podia esser millor: Ca'n Xim 6 - Inter Nirvis 2, els gols marcats per Carlos (2), Lladó (2), Barceló i Sala.

Dia 28 de maig es va jugar contra Hotel Cormoran (1ª Nacional) i el resultat final fou de 2-2 gols aconseguits per Barceló.

S'arribava així a la tanda dels penals (no hi havia

pròrroga) i Barceló fallava el seu llançament, però Obrador i Vicens marcaven i, ja que els contraris també havien fallat un llançament, tot es jugava a una carta, i el primer que fallava quedava eliminat.

L'Hotel Cormoran llança primer i falla, llavors llança Carlos i aconseguió marcar, el que classificava Ca'n Xim per jugar les semifinals, i en els moments d'escriure aquesta crònica encara no se sap qui serà, amb tota seguretat, un altre equip de Nacional.

La llengua,
feina
de tots

FUTBOL

FORA DE BANDA.

Acabada la temporada esportiva a Campos, els jugadors i jugadores del C.D. Campos, a totes les categories, han agafat vacances d'estiu. Només els més petits, que són els que més il·lusió tenen, han aprofitat aquestes vacances per inscriure's a les escoles esportives que organitza l'Ajuntament de Campos.

Els esports que es poden practicar a aquestes escoles són: futbol, futbolet, bàsket i natació, com a més significatius.

Per a la temporada que ve el C.D. Campos, a la categoria de 1ª Regional ha mantingut el mateix esquema i la mateixa plantilla que la temporada passada, encara que s'han produït dues altes molt importants. La de l'entrenador, ja que, acabada la temporada i tenint en compte que hi havia alguns jugadors que no estaven d'acord amb el seu sistema d'entrenar, es va decidir no renovar a en Miquel Jaume i fixar en Miquel Vilar, entrenador que ja havia estat en el Campos fa uns anys i, concretament, amb els juvenils.

En Miquel Vilar pareix que agrada a jugadors i directiva per la seva seriositat i bona predisposició cap als jugadors.

Des d'aquí només queda desitjar-li molta sort en la seva tasca.

L'altra incorporació és la d'un davanter ja conegut a Campos, en Manolo García, el davanter que fa dos anys ja jugava a Campos i després va fitxar amb l'Espanya de Llucmajor, amb poca fortuna, ja que ha vist més partits des del banquet que des del mig camp.

Amb aquestes dues incorporacions s'ha volgut potenciar més l'equip per intentar l'ascens, enguany creim que sí, a la categoria que mai s'havia de perdre, la 1ª Regional Preferent.

Voldria fer un incís aquí, dirigit a l'aficionat campaner: l'ajuda de l'afició és sumament important per a l'equip i l'afició hauria de respondre ja des del primer moment acudint al camp des del principi de la temporada, no com fan alguns, que esperen a veure com prendrà l'equip i si l'equip va bé hi van i si no, si comença malament la temporada, ja no s'hi acosten en tot l'any, al camp d'esports. I això no pot ser. Si volem un equip Preferent, i tots l'hi volem, no hem d'esperar res, des del primer moment hem d'acudir al camp a animar els nostres jugadors.

I si hi anam ha de ser per animar-los, no com fan alguns, per criticar-los, cridar-los i, a les tertúlies dels cafès, dir com ho fan de malament aquell o aquell altre.

Ja sé que un que paga té dret a criticar, però qualcun, no tots, afortunadament, més valdria que es guardassin els doblers i quedassin a casa seva.

Des d'aquí, molta de sort als jugadors, directius i entrenador i a veure si aquesta serà la temporada bona.

A les altres categories del futbol, els petits, han d'intentar fer el millor paper possible a les seves categories, que, ho volem recordar, tots juguen a 1ª Regional, també ha aparegut una nova categoria, entre els infantils i els juvenils, els cadets, per a una combinació nova d'edats.

Abans, l'edat dels jugadors es mirava a partir de l'1 d'agost i ara es mira des del 1r de gener.

Al bàsket senior, també l'ambició més immediata és l'ascens.

Amb la mateixa plantilla que l'any passat i el mateix entrenador, en Joan Jaume, que tant bé ho feren, volen aconseguir el que l'any passat varen estar a punt d'aconseguir: l'ascens.

Treballant amb molta seriositat i amb les ganes que hi posen ara creim que aquesta temporada que ve serà bona per al Campos.

També des d'aquí volem animar l'afició a anar a donar suport a l'equip des

del primer moment, encara que la temporada passada va respondre bastant bé.

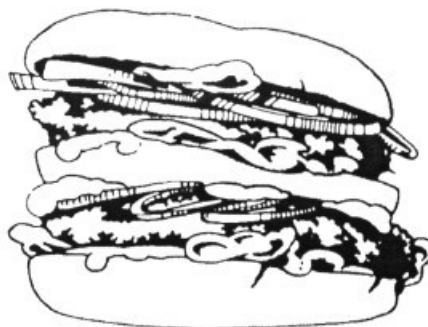
Les altres categories, tant masculines com femenines han intentat fer-ho el millor possible.

Molta de sort a tots.

Josep A. Sala Toral

La llengua,
feina
de tots

CAFETERIA - BAR << ES VICI >>

UNA CAFETERIA AMB UNA GRAN
EXTENSA VARIETAT DE PLATS
COMBINATS I ELS REIS DEL
<< SANDWICH >>

Ctra. Palma - Campos, Km., 36
A 500 metres de Campos

FUTBOL

Excel·lent campanya, la realitzada per l'equip Aleví del Club Esportiu Campos.

La temporada 89-90 de l'equip Aleví ha estat satisfactòria: s'han classificat en segon lloc en el campionat de lliga, amb 36 punts, 86 gols a favor i 26 en contra. El campió d'aquest grup va ésser l'Olímpic de Manacor.

Per tant, aquests dos equips han disputat, juntament amb el R.C.D. Mallorca i La Salle, el campionat final de Mallorca.

En el moment de la publicació d'aquesta pàgina ja haurà acabat aquest campionat i s'haurà aconseguit el tercer lloc, amb el Mallorca en el primer.

El nostre equip Aleví ha fet gala d'una gran qualitat de joc i d'esportivitat, igual que durant tota la temporada.

La plantilla està formada per:

Silvestre Garcies
Joan Gabriel Vidal
Gabriel Mas
Joan Mas
Bernat Roig
Llorenç Francese

Bartomeu Julià
Miquel A. Mercadal
Josep Garcia
Antoni Fluixà

Silvestre Mercadal
Onofre Vidal
Florencio Garcia
Bartomeu Burguera

Joan Pons
Guillem Lladó (no és a la foto).
Tots ells sota l'atenció dels veterans Tomàs i Rafel.

RÀDIO CLUB CULTURAL DE CAMPOS

Per
Arnau Perelló

Com va, amics de **RESSÒ**:

Us anunciam que ha nascut l'associació **RÀDIO CLUB CULTURAL DE CAMPOS** amb les següents sigles R.C.C.C. i que per les festes patronals ens presentarem, és a dir que informarem sobre la definició i objectius de la R.C.C.C. Als següents números de **RESSÒ** us anirem informant, ja que confiam que amb el suport de tots vosaltres puguem arribar a tenir un **Ràdio-Club** del qual estem ben orgullosos.

La junta directiva és la següent:

President: Arnau Perelló Mas
Vicepresident: Gabriel Sacarés Mesquida
Secretari: Jaume Mas Ferrer
Tresorer: Pere Joan Sunyer Barceló
Vocal 1r.: Antoni Bujosa Oliver
Vocal 2n.: Alfonso Corbalán Verd
Vocal 3r.: Antoni Guasch Ferrer
Vocal 4rt.: Damià Mulet Amer
Vocal 5è.: Bernat Ribas Mesquida

Us esperam a la presentació de la R.C.C.C. per les festes patronals.

Salutacions cordials i una abraçada de

RÀDIO CLUB CULTURAL DE CAMPOS.

El passat dia 10 de juny el Club ULCA celebrà el ja tradicional festival commemoratiu del seu aniversari, ara el tercer, amb el patrocini i la col.laboració de diverses firmes comercials i de la Caixa de Balears, "Sa Nostra".

Una vegada més, pilots, amb els seus ultralleugers i aeromodelistes procedents de centres i clubs de Mallorca no faltaren a la popular cita.

Malgrat el vent que va fer tot el dia, la convocatòria fou un èxit i el públic fou nombrosíssim.

Durant aquesta diada es realitzaren demostracions de vol continuament: solquejaren l'aire un bon nombre d'Ultralleugers, ales Delta "TRIKES", hi va haver llançament de paracaigudistes i els aeromodelistes també

desmostraren la seva habilitat conduint els seus models mitjançant ràdio-control i fent veritables filigranes a l'aire.

Un detall d'una de les cases col.laboradores fou el regal, als socis del club, de camises amb l'emblema de la casa i el del club ULCA. Devers les 14'00 h. el Club va lliurar als centres i clubs participants plaques commemoratives i, a continuació, hi va haver un dinar de companyonia per als assistents.

Des d'aquestes línies el club ULCA expressa el seu agraïment a totes les persones i entitats que, amb la seva ajuda, fan possible que cada any se celebrin aquests festivals pel bé de l'esport aeri.

ULCA.
Francesc Miró.

ULCA CLUB ULTRALLEUGERS CAMPOS

FOTO VIDAL

U
L
C
A

Tel. 65.55.14

Ctra. Campos - Colònia de Sant Jordi Km. 7'500 (Mallorca)

La llengua,
feina
de tots

ESCACS**Per Jaume Lladó.**

Aquests dies la notícia més important dins l'escacs campaner és el canvi de la seu oficial del Club Foment d'Escacs. A causa que la Cooperativa Agrícola Catòlica, propietària del bar La Torre va decidir no admetre nous estands a l'antiga seu del club, i no li ha quedat més remei que cercar-ne una altra, i l'ha trobada al bar Ca'n Nina. La decisió fou ratificada per l'Assemblea general el passat divendres 15 de juny.

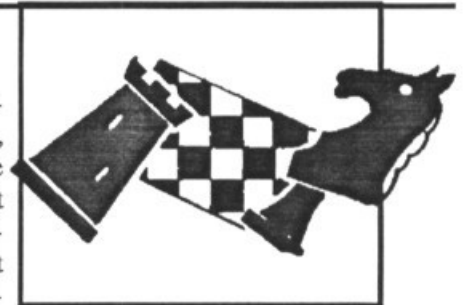
A més del canvi de local també s'aprovà organit-

zar, en col·laboració amb la delegació a Campos de l'Obra Cultural Balear i la revista RESSÒ, un torneig obert de partides semi-ràpides per equips de quatre jugadors, amb motiu de les festes de Sa Ràpita. Tots els matxos se celebraran el diumenge dia 15 d'aquest mes, a partir de les set del capvespre al carrer Calamar, que és el que es troba entre els restaurants Brisas i Voramar. Les inscripcions es poden fer al bar Paco's Brisas abans de dia 13.

Una altra notícia és els bons resultats obtinguts pel jove escaquista campaner Damià Andreu Verger als jocs escolars.

En Damià, que estudia el batxiller al col·legi Sant Pere de Ciutat, jugà els jocs escolars en representació d'aquest col·legi, pel qual va haver de realitzar la fase comarcal a Palma. A aquesta primera fase va quedar el segon classificat

d'entre una quarantena de participants, assolint un total de sis punts de vuit disputats, aconseguint de la següent manera: cinc victòries, dues taules i només una derrota amb la campiona de Balears. Això li va permetre classificar-se per a la fase insular a la qual hi participaven els millors classificats a cada una de les comarques. A aquesta segona fase en Damià Andreu aconseguí 5 punts dels 8 possibles, el que significa el seu pas a la fase balcar i el novè lloc a la classificació, empatat a punts amb el tercer, quart, cinquè, ... i desè classificats. I això ho aconseguí jugant només set de les vuit partides, ja que no va poder disputar la tercera ronda per esser de viatge. Aquest va esser el motiu pel qual va quedar al lloc novè, ja que si hagués jugat totes les partides, mal-

grat hagués perdut la tercera, hauria pogut augmentar la seva posició per mor del sistema de desempats emprat que s'anomena Bultcholtz.

Finalment, a la fase autonòmica va aconseguir el cinquanta per cent dels punts en joc: de sis partides en guanyà tres i en perdé altres tres, el que li reporta tres punts i quedar a la meitat de la taula classificatòria.

Des de RESSÒ donam l'enhorabona a en Damià Andreu i l'encoratjam perquè continuï practicant i avançant dins el món d'aquest esport-ciència.

HA NASCUT EL GRUP MOTORISTA DE CAMPOS

Una colla de campaners afeccionats al motociclisme o, millor dit, al mototurisme, s'han juntat per organitzar excursions en moto.

La primera es realitzà al mes de maig i va consistir en una visita a les Coves del Drach, a Portocristo. La segona, el tres de juny, fou bastant més llarga i ambiciosa, amb una participació de tretze motos i vint persones. L'itinerari fou el següent: Campos-Cap Blanc (partint per la

carretera de Sa Ràpita i seguint per la dels presos fins agafar la carretera del Cap Blanc) -S'Arenal-Ciutat (circumvallant-la per la Via de Cintura) -Valldemossa-Deià-Sóller-Port de Sóller (on varen dinar i va poder nedar qui en tingué ganes) -Sóller-Deià-Valldemossa-Ciutat-Llucmajor-Campos.

L'arribada fou a les sis i mitja del capvespre a S'Eixam, on la direcció convidà tots els motoristes a una copa

de cava.

Quan aquesta revista arribi a les vostres mans, possiblement ja s'haurà realitzat la tercera excursió, ja que està prevista per dia vuit de juliol i, si bé, a hores d'ara, l'itinerari no és totalment clar, sembla que es visitarà Artà, Capdepera i Cala Ratjada, entre d'altres llocs.

Els organitzadors confien que el grup es vagi incrementant i conviden tots els motoristes de Campos o vol-

tants a afegir-se a la bauxa.

S'espera que aquestes excursions tendran continuïtat, probablement se'n farà una cada mes i es parla, fins i tot, que aquest grup d'amics pugui esdevenir una penya motorista.

Des de RESSÒ animam aquesta empresa i encoratjam els seus promotors.

Jaume Lladó.

ATLETISME

Per M. Barón.

El passat 10 de juny es va celebrar a la pista sintètica de "Príncipes de España" el campionat de Balears escolar, és a dir, d'iniciació fins a infantil. Els nostres atletes hi participaren com a selecció de Campos, juntament amb els atletes de Lluçmajor i Felanitx.

Els resultats foren bons per a la selecció i per als nostres atletes en concret i individualment.

A la categoria benjamí la nostra representant fou Antònia García que participà a la prova de 60 ml., en la qual quedà en tercera posició; a la categoria aleví femení na Fran-

cisca Huguet fou la primera a la prova de 60 ml. Joana Moll, als dos kms. marxa quedà segona i als relleus de 4X60 m., on de quatre nines dues eren de Campos, na Francisca Huguet i na Mª Magdalena Burguera, que juntament amb una nina de Lluçmajor i una de Felanitx formaven l'equip de la selecció, varen guanyar, fent un molt bon relleu.

Dins la categoria infantil femení na Mª Pilar Mas fou tercera a la prova de 1.000 ml.; na Margalida Cerdà fou també la tercera a la prova dels 200 m. Al relleu la nostra representant fou Mª Antònia Rigo. L'equip de la selecció, en aquest cas, fou segon.

I, per acabar, a l'infantil masculí Antoni Sánchez fou primer a la prova de 1.000 m. obstacles, en Jaume Barón fou tercer a salt d'alçada i l'equip de relleus fou segon darrera el flamant i ràpid equip pitíus; el representant campaner fou, en aquest cas, Antoni Sánchez.

Bé, ara, després del campionat de Balears d'atletisme, s'ha acabat la tempo-

rada i els atletes deixaran d'entrenar i tendran un mes, més o manco, de vacances; la temporada, per a molts la primera, ha estat bona, ja que els al.lots han pogut descobrir un poc el món de l'atletisme, però, com sempre, han destacat alguns atletes de primer any i alguns que ja fa temps que estan amb nosaltres. Els nous, més ben dit, les noves que més han destacat han estat na Francisca Huguet, que a la temporada d'atletisme ha destacat molt en pes i als 60 ml., - a la primera fou campiona comarcal i a la segona campiona comarcal i de les Balears; una altra d'aquestes tres nines és Antònia García que ens ha demostrat que els velocistes bons com ella, ja que, com hem dit, fou tercera als 60 ml., també poden destacar en cross. És una d'aquelles nines a les quals es pot dir tot terreny. La tercera d'aquestes nines és na Joana Barceló que ha destacat a les proves de resistència i, a poc a poc, ens va demostrant que pot arribar a ser tan bona com les seves dues germanes.

Allà on han destacat els atletes que ja fa anys que ens acompanyen és a les proves que en el nostre poble no es realitzaven i que enguany, per primer cop, es varen realitzar per a atletes de Campos. També són tres, però en aquest cas són dos nins i una nina, la nina és Margarida Cerdà, que aconseguí el tercer lloc a la prova de 200 m., els dos nins són Antoni Sánchez, que va guanyar a la prova dels 1.000 m. obstacles i Jaume Barón que va quedar tercer a la prova de salt d'alçada.

Ara només esperam que els al.lots segueixin entrenant dur per a l'any que ve, que els resultats siguin els millors i també volem fer una crida des d'aquí perquè vinguin més al.lots a descobrir el món de l'atletisme.

TENNIS - TAULA

ESPORT ESCOLAR

El mes passat va acabar la temporada d'esport escolar 89-90 de tennis taula, en el qual varen participar dos equips campaners: S'Escrui A i B. En la fase comarcal els resultats varen ser molt positius, ja que de cinc equips S'Escrui B va quedar el segon classificat, ja que només va

perdre amb S'Escrui A, que va ser el campió i guanyà els quatre enfrontaments disputats.

S'Escrui A va disputar el Campionat de Mallorca i va quedar el segon classificat de cinc equips: guanyà tres enfrontaments i perdé només amb el campió, Esporles.

El Campionat de Balears es va disputar per individual entre els jugadors d'Esporles, S'Escrui A i Eivissa. En Jaume Vidal, en Toni Burguera i en Tolo Barceló, els tres integrants de l'equip de Campos, varen quedar en 4rt, 6è i 8è lloc respectivament d'entre 9

jugadors. Per altra banda, a la lliga local de S'Escrui, en Toni Burguera va quedar el campió i en Jaume Vidal el subcampió.

Des de Ressò desitjam sort a en Jaume Vidal que en aquests moments està jugant el Campionat d'Espanya Escolar de Tennis Taula.

SUR HABITAT IMMOBILIÀRIA

*COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.*

TENIM PER VENDRE

A Sa Ràpita:

- Xalet a "Es Tancat", superfície 160 m2, amb piscina.
- Solar a "Es Tancat", de 620 m2.
- Xalets adossats a preus molt interessants.
- Xalet devora l'església de 130 m2 aproximadament.

A Ses Covetes:

- Dúplex primera línia de 300 m2.
- Finca rústica a 3 quilòmetres de la platja d'Es Trenc de 6'5 quarterades.

A Sa Colònia de Sant Jordi:

- Apartament de tres dormitoris i traster.
- Solar de 400 m2 a prop de la platja.

A Campos:

- Casa planta baixa i pis
- Casa i tres quarterades a la carratera de Santanyí.

A Porto Petro:

- Apartament de 125 m2 amb vistes a la mar, de tres habitatges.
- Xalets de 160 m2 amb piscina.
- Solar de 1.000 m2 amb vistes a la mar per habitatge familiar.

A Cala d'Or:

- Apartaments de dues habitacions, piscina comunitària, amb vistes a la mar.

Per informar-vos els Telèfons: 64.08.08 i 65.02.65
Carrer Miramar, 40 - Sa Ràpita -
Carrer Plaça, 19 - Campos - (Llúcia Lladó • A.P.I.)